Nr. 74. Piątek, 1 Kwietnia 1881. **Rok 71.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże i tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni ... 75 ct. ... 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kwartalnie 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów, we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, 4, Rue Clément 4.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską" wynosi za II ćwierćrocze w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; za miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct. — Z „Przewodnikiem" za II ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., pocztą 4 zł. 75 ct.; za miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł. 30 ct., pocztą 1 zł. 65 ct. — Prenumerata przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Dnia 31 marca 1881 r. wydany i rozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt X dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 21. Rozporządzenie ministerstwa handlu z 7 marca 1881 roku o sygnałach zapobiegających wypadkom nieszczęśliwym na morzu.

Nr. 22. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z 14 marca 1881 o przydzieleniu gmin Chodnowice, Tyszkowice i Chraplice do okręgu sądu miejsko - delegowanego w Przemyślu.

Nr. 23. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z 25 marca 1881 o ustanowieniu urzędów cłowych w Prosiceni Kamen, Listijciak i Szent-Rochus.

Nr. 24. Ustawę z 30 marca 1881 o poborze podatków w kwietniu i maju 1881.

Nr. 25. Ustawę z 30 marca 1881 o przedłużeniu terminów postępowaniom reklamacyjnym o podatek gruntowy.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 1 kwietnia.

Z Londynu i Berlina donoszą telegramy o faktach, które uważać można za objaw kooperacyi państw przeciw międzynarodowemu stronnictwu przewrotu, które za cel wytknęło sobie zniszczenie wszystkich istniejących urządzeń państwowego i społecznego porządku. W Londynie stawiany będzie przed sądem karnym znany socyalista niemiecki Most za cyniczny artykuł o zamordowaniu cara, a w Berlinie minister Puttkammer zapowiedział blizkie rozciągnięcie małego stanu oblężenia na Lipsk, który od dawna służy socyalistom niemieckim za ognisko broszurowej propagandy i miejsce zgromadzeń. Obok Niemiec jeszcze Francya i Włochy mogłyby, kto wie nawet, czy nie powinnyby, czuć się spowodowanemi do wyzyskania przeciw socyalistom tego oburzenia i obawy ogólnej, jaka zapanowała w świecie na widok najświeższej zbrodni nihilistów rossyjskich. Niemcy, Francya i Włochy są po Rossyi najwięcej zagrożone propagandą internacyonału. mogą zatem uczynić częściowo zadość wezwaniu rossyjskiemu do kooperacyi pod hasłem obrony własnych interesów, bez obawy, żeby posądzone zostały o wysługiwanie się obcemu państwu.

Kooperacya taka, jaką rozpoczęła już Anglia, a za nią Niemcy. zapewne nie wyda się dostateczną tym organom rossyjskim. które chcąc oszczędzać własne społeczeństwo szukały źródła nihilizmu najpierw między Polakami. a gdy za to potwarcze kłamstwo otrzymały ostrą odprawę nawet od własnych kolegów inspirowanych. rzuciły się na zagranicę w ten sposób, jak gdyby ona miała być odpowiedzialną za to, czemu zapobiedz nie mogła czujność całych legionów służby bezpieczeństwa w Rossyi. Z tych gołosłownych rekryminacyj przeciw zagranicy zdawałoby się wypływać. że nihilistów nie ma w Rossyi, że mieszkają oni w zachodnich stolicach europejskich a gdy przyjdzie pora na wykonanie zamachu, przeznaczony do spełnienia go spiskowiec udaje się dopiero w podróż do Petersburga z wypełnioną już bombą! Chociażby nawet wykazano, że sprawcy wszystkich zamachów na zmarłego cara przebywali za granicą przed spełnieniem zbrodni i tam powzięli piekielny swój zamiar, jeszcze śmieszniej, nawet niedorzecznie przedstawić się musi tendencya do przypisywania tak zwanej odpowiedzialności zagranicy dlatego, że ten lub ów nihilista spokojnie mógł mieszkać kilka miesięcy w jednem z miast francuskich lub szwajcarskich. Miny na Sadowej ulicy w Petersburgu nie mógł przecież założyć żaden nihilista mieszkający za granicą; materyał do niej mógł częściowo nadejść z zachodu. ale robota cała prowadzona była długi czas w Petersburgu niejako pod okiem policyi, która miała podejrzenie, zarządzała nawet rewizye i śledztwa a mimo to dała się w pole wyprowadzić. Na cóż więc zda się to osłanianie społeczeństwa rossyjskiego odpowiedzialności zagranicy, kiedy sam rząd w organach swoich tego nie pochwala, kiedy samo społeczeństwo rossyjskie poczuwa się do moralnej odpowiedzialności za to niesłychane rozkrzewienie się spisku, kiedy wreszcie pierwszym warunkiem wyleczenia się z ciężkiej choroby musi być poznanie całej prawdy?

Proces Mosta w Londynie i mowa ministra Puttkammera w Berlinie wskazują, jak prowadzoną będzie wspólna akcya przeciw międzynarodowemu związkowi anarchistów. Może ona polegać tylko na bezwarunkowem zastosowaniu wszystkich środków prawnych w obrębie granic ustawami wskazanych. O reakcyi w tem znaczeniu, jak zaczęto już mówić pod wrażeniem pierwszego wezwania Rossyi do wspólnej akcyi. nie ma mowy. Żadne państwo europejskie nie może karać ogółu spokojnych obywateli swoich za to, że na jego terytoryum osiedliła się garstka anarchistów. A byłoby to rzeczywiście ukaraniem ogółu obywateli, jeżeliby poświęcona być miała choćby tylko cześć instytucyj i urządzeń zapewniających każdemu roztropną miarę swobód w granicach prawnych.

Rada państwa

(CXXXIII posiedzenie Izby poselskiej.)

| **Wiedeń,** 30 marca. (*Kor. G. Lw.*) Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godzinie 10.

Na porządku dziennym pierwsze czytanie projektu rządowego o wydaniu renty papierowej na 50 milionów. Przekazano go komisyi budżetowej.

Następuje dalszy ciąg dyskusyi szczegółowej nad ustawą o ogólnej sumie podatku gruntowego. mianowicie kończą się rozprawy nad artykułem II i III wedle wniosku mniejszości komisyjnej pod przywództwem pos. Schaupa przemówieniami mowcy generalnego za wnioskiem, pos. Granitscha, sprawozdawcy mniejszości komisyjnej. pos. Schaupa, który cofa swój wniosek na rzecz wniosku Pajera. i sprawozdawcy większości komisyjnej, pos. Meznika, który z wielką werwą zwalcza wnioski rzeczone, poczem następuje głosowanie nad niemi.

Formalny wniosek Pajera, aby jego wniosek merytoryczny przekazano komisyi celem właściwego przeobrażenia ustawy, odrzucono 170 głosami przeciw 142 głosom. Wielu posłów z lewicy głosowało przeciw wnioskowi, między nimi także pp. Ozarkie-

---

PRZYJACIELE DOMU

Nie chcemy bynajmniej mówić o *Naszych najserdeczniejszych*, którzy się dobrze dali we znaki gościnnemu mieszczuchowi w komedyi p. Sardou, owszem mamy na myśli prawdziwych przyjaciół, trochę może piskliwych, krzykliwych, nie zawsze dobrze wychowanych, ale wiernych, pożytecznych — a przedewszystkiem nie wynoszących plotek z domowej zagrody. Na całą wartość tych prawdziwych przyjaciół domu zwróciła naszą uwagę w wysokim stopniu wystawa psów i drobiu w salach towarzystwa ogrodniczego w Wiedniu.

Pierwsze wrażenia, jakich się tam doznaje — nie należą do najprzyjemniejszych.... ale to rzecz zwykła, że do prawdziwych przyjaciół dochodzi się najczęściej po ciernistych drogach. Otóż wystawcie sobie, że wchodzicie do wielkiej oranżeryi, w której 500 kogutów o najrozmaitszych głosach, od dyskantu do nizkiego altu, pieje *unisono*, w której sto psów wyje, drugich sto szczeka i skomli, w której w dodatku grucha kilkaset gołębi, a tu i ówdzie jeszcze słowik stara się dać prym swojej pieśni. Taki koncert odurza najprzód, przygniata umysł, tak że nie można sobie zdać sprawy, gdzie się jest i po co się tu przyszło — powoli jednak zaczyna się w tym chaosie rozróżniać poszczególne tony, a zbity z tropu słuch z prawdziwą radością trafia na jakiś głos poważny, spokojny ale silny, przyjacielski i łagodny. Głos się powtarza z małemi przestankami i zdaje się nas nawoływać. Słuchamy lepiej, to poczciwy Marco, pies św. Bernarda, który spostrzegłszy widocznie, że gotowiśmy się zgubić w tym odmęcie zaprasza nas do siebie i jakby zapewnia, że gdzie on jest, tam się człowiekowi nic złego stać nie może. Idziemy więc za głosem i znajdujemy się w nader poważnem towarzystwie, pomiędzy samemi psami górskiemi. Każdy z nich wielki. wełnisty. spokojny w tej chwilowej niewoli, skarży się tylko od czasu do czasu na niewdzięczność właściciela, który go tutaj na łańcuchu uwiązał, ale znając ludzi, wie, że to kaprys chwilowy. że żadne niebezpieczeństwo nie grozi jego wolności, którą przedewszystkiem szanuje — boć jest gór mieszkańcem.

Mniej spokojnym jest górski pies owczarski; zanadto jeszcze podobny do wilka, zanadto dzikości pozostało w jego naturze, aby zupełnie wierzył człowiekowi, i nie wiotrzył jakichś złych zamiarów w tem uwięzieniu wraz z innymi towarzyszami niedoli. Zrywa się zatem często, warczy, skomli. wpada w nerwowe paroksyzmy, wyje przeraźliwie, albo rzuca się z gniewem ku klatce, chcąc schwycić za połę ciekawego Wiedeńczyka, który się zdaje urągać z jego losu.... Niepokój i ztąd zresztą pochodzi, że obok siebie czuje innego, złego, warczącego psa. Największa zawiść panuje zwykle pomiędzy istotami jednego i tego samego zawodu. nasz „Wolf" zatem w najwyższy gniew wpada na sąsiada, którego czuje obok siebie, ale go ani zobaczyć, ani za gardło chwycić nie może. Jak biedak wróci do Istryi. na swe dzikie urwiska, będzie opowiadał, że nic nie ma na świecie gorszego nad ukrytych nieprzyjaciół.

Charakterem i powagą najbardziej zbliżone do psów św. Bernarda wylegają się spokojnie i wysypiają po wszystkich niewczasach — poczciwe Nowofundlandczyki. Przywykły one do pewnego ograniczenia wolności. jako przedpokojowce zamożnych domów, zachowują się też z godnością i spokojem, jak na dobre wychowanie istoty przystoi. Uważałem, że taki Cezar, wielki, czarny Nowofundlandczyk, z prawdziwem zdziwieniem spoglądał na brak wychowania, jaki spostrzegł u sąsiadów doggów. Dziwaczny to ród tych doggów, nerwowy, płytkiego umysłu, niestały i kapryśny. Raz spi spokojnie, drugi raz się zrywa, bez dobrej przyczyny. Nawet Flora, wielka suka należąca do rodzaju doggów, zajmująca w sporcie znakomite miejsce. bo wygrała w dziewiątym miesiącu życia nagrodę w wyścigach, nie jest wolną od tych kaprysów; nudzi się, ziewa, poszczekuje, wyje, widocznie sama nie wie, czego chce, tembardziej, że biszkopty z bawolego mięsa leżą koło niej a misa z czystą alpejską wodą zaprasza do picia. Świat, który nigdy prawdziwej nie umie ocenić zasługi, szczególne ma do doggów upodobanie, a podczas gdy psa św. Bernarda szacuje na 200 zł., Nowofundlandczyka na 150 i niżej, za niemieckiego dogga Oskara każe płacić nie taniej nie więcej tylko 1000 złr. Wprawdzie jegomość Oskar mimo swego młodzieńczego wieku, zaledwie ma lat półtora, do olbrzymich doszedł rozmiarów. a siercią podobny do wypłowiałego tygrysa — ale leniuch jakich mało, spi bezustannie, i ręczę, że nie ma tyle rozumu co prosty szpic, z ciekawemi oczkami i wązkim ruchliwym pyszczkiem. Wspominając jednak o szpicach, nie mogę pominąć rozczulająco przywiązanego do siebie rodzeństwa, dwóch szpiców rzymskich, białych jak śnieg, o czarnych oczach i ruchliwych nosach. Zaraz po nich poznać, że to Włosi, a do tego Rzymianie. Co tam sprytu w spojrzeniu, jaka pewność siebie! Przekonani, że należą do najpiękniejszych postaci, nic sobie z towarzystwa nie robią, starają się każdemu przypodobać, rzucając naokoło siebie przyjemne spojrzenia.

Mam najzupełniejsze przekonanie, że pomiędzy psami są tak samo charaktery, łagodne, gwałtowne, usposobienia chorobliwie sentymentalne, że bywają syreny, kokietki. Taką sentymentalną jest biedna Zampi, która tak oczyma zawraca, tak na dwóch łapkach prosi o wypuszczenie jej z klatki, tak się umie pochlebić publiczności, że nikt nie odchodzi od niej bez rozrzewnienia i wymysłów na komitet wystawy, że ją tyrańsko zamknął do niewoli. Przeciwnie gdybyście zobaczyli Nanę, pinczerkę białą, rodem z południowej Ameryki, powiedzielibyście, że wyrafinowana kokieterya nie jest tylko udziałem Paryżanek. Nana też zrobiła w świecie karyerę, wychowana na dzikim stepie, umiała się tak ludziom podobać, że płacą za nią 300 złr., a jestem przekonany, że za rok jeszcze drożej płacić będą. Uważałem nawet, że Nana z pewną zazdrością spogląda na jedną ze swych sąsiadek — małą białą „ratlerkę", rozciągającą się na jedwabnej niebieskiej poduszce, a osobliwie pożądliwem okiem patrzy się na szczerozłotą obrączkę, na której tamta rywalka nosi swoją markę. Bez wątpienia i Nana dojdzie do złotej obroży. jak jednak skończy — któż to może wiedzieć?

Mopsy. które przez niejaki czas były w zapomnieniu, obecnie znowu należą do najmodniejszych — a przeto i wystawa ich szczególnie zwraca na siebie uwagę. Dobre wychowanie jest tradycyjne w mopsim rodzie bo przecież ród ten od wielu wieków rozlegiwał się po dywanach i złotogłowiach — nie dziw też, że mopsy, jak gdyby rozumiały, o co chodzi, umieją się zupełnie zastosować do swego chwilowego na wystawie położenia, przyjmują oglądających z godnością, uśmiechają się, zakręcają ogonki — w ogóle bardzo miłe sprawiają wrażenie. Liczna mopsia rodzina, należąca do ks. Camilla Stahrenberga, szczególną zwraca na siebie uwagę. a rodzeństwo Pamperl, Pimperl i Pumperl, tak dobrze znają swe mało różniące się nazwiska, że się nigdy nie pomylą, gdy się na nie woła. Tę samą zaletę musimy podnieść w bardzo licznej, z dwudziestu członków składającej się rodzinie niemiecko - angielskich psów myśliwskich. Wszystkie psy tego miotu jednakie, biało - kasztanowate, równego wzrostu, równej fizyonomii — przecież le-

wicz i Kułaczkowski, gdy tymczasem pos. Kowalskiego nie było w sali; natomiast pp. Sochor i Kallir głosowali za wnioskiem; z prawicy głosowali za wnioskiem książęta Alfred i Alojzy Liechtensteinowie, wszyscy włościanie, księża z prawego środka z wyjątkiem tyrolskich i hr. Brandis.

Wniosek Obentrauta o ulgi dla okręgu chebskiej komisyi krajowej odrzucono prawie jednomyślnie.

Wniosek Walterskirchena, który żąda, aby merytoryczny wniosek Pajera zaraz przyjęto, odrzucono 196 głosami przeciw 112 głosom. Wielu posłów, którzy głosowali za formalnym wnioskiem Pajera, odmówiło teraz głosów swych merytorycznej stronie jego, mianowicie także pp. Sochor i Kallir i wszyscy z prawicy z wyjątkiem książąt Liechtensteinów, którzy głosowali także za merytorycznym wnioskiem Pajera. Pos. Schönerer domagał się tu głosowania imiennego, ale nie miał dostatecznego poparcia.

Bez dyskusyi przyjęto artykuł II i III według wniosku komisyi.

Artykuł IV zawiera znane postanowienia o dziesięcioletnim okresie przejściowym dla wszystkich wyżej niż dotychczas opodatkowanych, wedle których to postanowień rzeczywista podwyżka rośnie od roku do roku o 10 prc. różnicy między ich podatkiem dotychczasowym a powinnością podatkową, jaka na nich spada wedle wyników uchwał komisyi centralnej.

Do głosu zapisali się: za artykułem pp. Adamek, Granitsch i Noska, przeciw niemu pp. Streeruwitz, Skene i Neusser.

Przedewszystkiem jednak pos. Menger motywuje wniosek mniejszości komisyjnej, aby do artykułu dodano ustęp tej treści, że dla tych opodatkowanych, którzy mają płacić więcej niż 1000 zł. podatku, obliczenie ulg okresu przejściowego ma się dziać na podstawie całej ich powinności podatkowej z gruntów w granicach państwa.

Pos. Schönerer prosi prezesa o stwierdzenie, czy jest w sali dostateczna do uchwał liczba posłów.

Na znak dzwonkiem na korytarzu wchodzi kilkudziesięciu posłow; komplet jest.

Pos. Streeruwitz w polemice z niektóremi wywodami mowców, którzy zabierali głos przy poprzednich artykułach, broni komisyi centralnej, stwierdzając, że błędów dopuszczały się komisye powiatowe i krajowe. Mowca zwraca się do rządu z prośbą, aby reklamacye były załatwiane nie przy zielonym stoliku, lecz na podstawie dochodzeń na miejscu. Z tą prośbą. będąc właściwie usposobiony przeciw artykułowi IV jako nie dającemu gwarancyi należytego przeprowadzenia reklamacyj, będzie głosował za artykułem.

Pos. Schönerer uprasza przewodniczącego, aby ze względu na ustawiczny brak dostatecznej liczby posłów obecnych zamknąć zechciał posiedzenie.

Przewodniczący w tej chwili wiceprezes Lobkowicz oświadcza, że nie zamknie posiedzenia; dopiero jeśli pos. Schönerer postawi formalny o to wniosek, stwierdzi obecność dostatecznej liczby posłów.

Pos. Schönerer stawia ten wniosek.

Na znak dzwonkiem na korytarzu wchodzi do sali kilkunastu posłów.

Wiceprezes poddaje wniosek Schönerera pod głosowanie. — Odrzucono go prawie jednomyślnie.

Komisarz rządowy p. Mayer przyrzeka jak najściślejsze dochodzenie prawdy przy reklamacyach, ale nie w sposób, jak sobie życzy pos. Streeruwitz, bo to wymagałoby rozpoczęcia na nowo wszystkich prac władz finansowych, dokonanych po pracach komisyi centralnej.

Pos. Adamek zgadza się na wniosek Mengera, do którego wnosi tę tylko poprawkę, aby po wyrazach: „więcej niż 1000 zł. podatku“ dodano wyrazy: „w jednym okręgu wyborczym.“

Tu zamknięto dyskusyę, a po przemówieniu mowców generalnych i sprawozdawcy mniejszości komisyjnej pos. Mengera, który zgadza się na poprawkę Adamka, przyjęto artykuł IV z dodatkiem mniejszości komisyjnej z poprawką Adamka.

Artykuł V stanowi, że podwyżki w podatku gruntowym, które są tylko wynikłością zmiany własności, zaszłej od r. 1880, są wyjęte z pod ulg okresu przejściowego. Komisya dodała tu ustęp nowy: „Odnosi się to także do tych podwyżek, które wynikają z przyrostu obszarów produkcyjnych i z zmiany kultury.“

Zapisali się do głosu: za artykułem pp. Fux i Schaup, przeciw niemu pp. Grocholski i Posch.

Pos. Grocholski: Zasada, że podatków rzeczowych nie można nagle podwyższać, nie była dla wys. Izby nowością, bo postąpiła wedle niej także w uchwałach o podatku budynkowym. Artykuł V ogranicza tę zasadę, przyjętą także co do podatku gruntowego w załatwionym tu właśnie artykule IV. Przypuśćmy, że ktoś posiada dwie parcele, z jednej opłacał 100 zł. i z drugiej 100 zł. podatku. Wedle nowej regulacyi nie podwyższono mu podatku co do jednej, co do drugiej atoli podwyższono o 50 prct. Wedle postanowień artykułu IV podatek z obu parcel powinien być zliczony razem i wynikłaby ztąd rzeczywista podwyżka tylko o 10 prct., t. j. właściciel płaciłby w pierwszym roku tylko 220 zł. podatku. Gdyby zaś odstąpił grunt, który nie jest podwyższony w podatku, komu innemu, n. p. żonie, nie mógłby przecie żądać, aby z drugiego gruntu płacił tylko 110 zł.; musiałby na wszelki sposób płacić 120 zł. Pragnąłbym, aby w pierwszym ustępie powiedziano: „po r. 1880“ i spodziewam się, że rząd wytłómaczy nam wyrazy: „od r. 1880“ w tym duchu, że znaczyć mają: „od końca r. 1880“.

Co się tyczy ustępu drugiego, gdy ktoś płaci 100 zł. podatku, a w skutek regulacyi ma mu być podwyższony podatek o 100 prct.— znam zaś całe powiaty w Galicyi, w których to się dzieje — dla czegoż on ma doznać ulgi i płacić tylko 110 zł., gdy tymczasem ten, kto bez własnej winy dotychczas wcale nie opłacał podatku, bo grunt był podczas dawnych pomiarów i szacunków nieprodukcyjny, wcale nie ma doznać ulgi. Że ten drugi ma płacić cały podatek, na to nie znajduję najmniejszego umotywowania ani też rzeczywistej przyczyny.

Może będziecie sądzili, że oświadczam się przeciw temu ustępowi dlatego, iż największe obszary gruntów dotychczas nieopodatkowanych są w Galicyi. Pominąwszy, że nie numeryczna liczba obszarów, lecz względnie największa liczba decyduje o rzeczy, a w Galicyi kompleks gruntów dotychczas nieopodatkowanych nie jest względnie największy, nie zdaje mi się, iżby kraj opłacał podatek, lecz opłaca go każdy opodatkowany za siebie. W wszystkich krajach nowokatastrowanych i gdzie w wykazach zachodzą tacy właściciele gruntów, którzy dotychczas podatku nie opłacali, bo grunta ich były puste, właściciele ci będą niesłusznie i całkiem wbrew zasadzie nienagłego podwyższenia podatku dotknięci. Zabierając więc głos do tego ustępu, czynię to nie imieniem Galicyi, lecz imieniem wszystkich opodatkowanych w Austryi (*bardzo słusznie!*), którzy w takiem położeniu się znajdują.

Ustęp 2gi artykułu V stanowi, że postanowienia przejściowe nie mają odnosić się do podwyżek wynikających z przyrostu obszarów produkcyjnych i z zmian kultury. Przepis taki mojem zdaniem jest nietylko drakoniczny lecz poprostu niepojęty. Gdy więc ktoś, co opłacał 100 zł. podatku, a którego podatek jest podwyższony o 100 prc. — a podwyższenie takie musimy uważać za słuszne, bo inaczej wypadałoby nam rzucić cały projekt pod stół — opłacać będzie w pierwszym roku tylko 110 zł., inny natomiast, kto znacznym nakładem osuszył swoje bagnisko, nie ma doznać żadnej względności; za karę, że podjął się nakładu, ma płacić odrazu całą podwyżkę.

Wys. Izba żadną miarą nie może przyjąć takiego przepisu do ustawy. (*Brawo!* z prawicy.) Mówiąc to, nie mam na myśli w pierwszym rzędzie kraju, który sam reprezentuję; wiadomo wam bowiem, że w Galicyi jest dotychczas prowizoryum, Galicya dotychczas nie miała żadnych pomiarów, żadnych map; w Galicyi więc trudno będzie dojść, gdzie przybyło gruntu trochę i gdzie nastąpiła zmiana kultury; trudno będzie powiedzieć w Galicyi: co do tej parceli zaszło podwyższenie dla zmiany kultury, a tamta parcela była źle wymierzona. A jakże obliczyć tę podwyżkę, jeśli n. p. grunt włościanina jest dziś oznaczony w prowizorycznym katastrze w wielkości 6 morgów, a wedle nowego pomiaru pokazuje się, że on wynosi 6 morgów i 240 sążni kwadratowych? Jakże w takim wypadku zrobić obrachunek. Proszę przeto nie przyjąć ustępu 2 tego artykułu, pana prezesa zaś proszę poddać go osobno pod głosowanie.

Muszę jeszcze nadmienić, że wedle sprawozdania komisyi, gdy ustęp ten w komisyi już był przyjęty, komisya przyszła do przekonania, że postanowienie to jest nieusprawiedliwione i że starano się naprawić błąd w jakikolwiek sposób. Ale nie znalazła się dostateczna po temu liczba głosów, jakiej wymaga regulamin. Myślano nawet o dodaniu przepisu, że przy 20 morgach, a potem przy 10 morgach rzeczywiście ulgi mają być nadawane i że tylko przy większej po nad te liczby posiadłości ulgi zachodzić nie mają. Ale i to nie znalazło w komisyi dostatecznej liczby głosów. I co prawda, byłbym ubolewał, gdyby była znalazła się większość za takim przepisem; bo trzeba nam równą miarą mierzyć, czy kto mało, czy wiele posiada gruntu. I dla tego proszę odrzucić ustęp drugi artykułu Vgo (*Huczne brawo i oklaski* z prawicy).

Komisarz rządowy p. Mayer: Przeciw zmianie, jaką komisya uczyniła w artykule V, dodając ustęp drugi, muszę wystąpić imieniem rządu. Z projektu rządowego widać, i kilkakrotnie wspominano o tem też w wysokiej Izbie, że trzeba unikać nagłego podwyższenia podatku. Nie ulega zaś wątpliwości, że tak nagłe podwyższenie wynika nietylko wskutek zbyt wysokiego szacunku, może w skutek przyrostu obszaru w tem pojęciu, iż dawniej za mało liczono gruntu, lecz wynika ztąd, że grunta, które dawniej nie były zagospodarowane, dziś są zagospodarowane, lub że nastąpiła zmiana w kulturze. Ten drugi wypadek zachodzi mianowicie w Czechach, w Dolnej, w Górnej Austryi i w Styryi. Ustęp drugi dotknąłby przeto właśnie te kraje, dla których lewica domaga się ulg nadzwyczajnych; a nadto ustęp ten nie zgadza się z całym duchem ustawy. Pozwolę sobie jeszcze nadmienić co do formy projektowanej, że gdyby ustęp ten miał wejść do ustawy, rząd starałby się wprawdzie wykonać go, ale już dziś przewiduje, iż musiałby w przyszłości wystąpić wobec Izby z oświadczeniem, że ustęp ten okazał się niepodobnym do wykonania.

Pos Fux zgadza się na wywody i na wniosek pos. Grocholskiego, a ponieważ pos. Grocholski co do zamiany „r. 1880“ na „r. 1881“ nie uczynił wniosku, przeto mowca go stawia.

Po zamknięciu dyskusyi i przemówieniu mowców generalnych, z których pos. Schaup żądał tylko podjęcia upadłego w komisyi wniosku o ulgi przejściowe dla gruntów do 20 morgów, odrzucono tenże wniosek, a przyjęto artykuł V w myśl wniosków Grocholskiego i Fuxa.

Bez dyskusyi przyjęto resztę artykułów treści nieesencyonalnej.

Komisya wnosi nadto rezolucyą, wzywającą rząd do prostowania fałszywych indykacyj, nie czekając reklamacyj.

Pos. Grocholski zaleca rezolucyą; komisarz rządowy p. Mayer stwierdza, że rząd już wydał stosowne rozporządzenia.

Tak więc ustawa w drugiem czytaniu uchwalona.

Pos. Starzeński wnosi następującą interpelacyę do ministra skarbu: Zważywszy że własność włościańska przeciążona jest długami hipotecznemi, zważywszy że teraźniejsze obniżenie stopy procentowej ułatwia konwersyę, niżej podpisani zapytują: Czy ministerstwo skarbu myśli sposobem administracyjnym zwolnić od stemplów i innych opłat konwersye pożyczek udzielanych przez zakłady kredytowe, zobowiązane do publicznego składania rachunków, a jeśli to być nie może, czy myśli wnieść właściwą ustawę?

Koniec posiedzenia o godz. 4³/₄ — Następne w piątek.

SPRAWY MONARCHII

Wiener Ztg. z dnia 31 marca ogłasza sankcyonowaną ustawę o przedłużeniu terminów do reklamacyi w sprawie podatku gruntowego. Oto jej brzmienie:

„Ustawa z dnia 30 marca 1881 r. o zmianie terminów w postępowaniu reklamacyjnem przy regulacyi podatku gruntowego.

Zgodnie z uchwałą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje.

Art. I. Ustanowiony w art. I, §. 37 ustawy z 6 kwietnia 1879 Dz. u. p. nr. 54 a według art. VII alinei 1 ustawy z 28 marca 1880 r. Dz. u. p. nr. 34 z dniem 1 marca 1881 r. rozpoczynający się 45-dniowy termin do wnoszenia reklamacyj przedłuża się aż do 15 czerwca 1881 r.

Przyznane rządowi w alinei 2 art. VII ustawy z 28 marca 1880 Dz. u. p. nr. 34 upoważnienie do przedłużenia terminów, znosi się.

Art. II. Wyznaczone w art. VIII ustawy z 28 marca Dz. u. p. nr. 34 przewodniczącym powiatowych komisyj szacunkowych do ukończenia wskazanych tam czynności urzędowych po koniec grudnia 1881 r. termina przedłużają się po koniec czerwca 1882 r., a termina po koniec lutego 1882 r. wyznaczone tamże przewodniczącym komisyj reklamacyjnych przedłużają się do końca sierpnia 1882 r.

Art. III. Termin sześciomiesięczny według art. IX ustawy z 28 marca 1880, Dz. u. p. nr. 34, wyznaczony powiatowym komisyom szacunkowym do zbadania operatów reklamacyjnych, przedłuża się do końca lutego 1882.

Art. IV. Termin wyznaczony w art. X ustawy z 28 marca 1880 komisyi centralnej do ukończenia prac, przedłuża się co najmniej na dwa miesiące.

Art. V. Termin w art. III i XI ustawy z 28 marca 1880, Dz. u. p. nr. 34 do wyrównania podatku po ukończeniu postępowania reklamacyjnego po koniec czerwca 1882 a względnie od 3 kwartału 1882 wyznaczony, znosi się. Nowy termin do wyrównania podatku, wyznaczony zostanie w drodze osobnej ustawy.

Art. VI. Ustawa ta wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Art. VII. Ministrowi skarbu poruczone jest wykonanie niniejszej ustawy.

— Na podstawie szczegółowego zestawienia cyfr stwierdza *Wiener Allg. Ztg.* w jednym z ostatnich swoich numerów, że austryacka renta papierowa osiągnęła obenie najwyższy kurs od czasu swego istnienia. Oto, co pisze ów dziennik: Austryacka renta papierowa przekroczyła dziś (29 marca) po raz pierwszy od czasu dokonanej w r. 1868 unifikacyi, kurs 75 za sto. Wówczas po zaprowadzeniu 16-procentowego podatku kuponowego spadła była renta na 55. Zyskała ona przeto od tego czasu 20 prc. *netto* na kursie... Uwagi godnem jest, że gdy od roku 1870 do 1873 w czasie tak zwanego „rozkwitu ekonomicznego“ kurs renty podniósł się tylko o 2 prc., to w ciągu lat 1879 — 1881 podwyżka wynosi 13 procent. Cyfry te są wymownem świadectwem zaufania i kredytu, jakiego monarchia austryacka pod obecnemi rządami tak w kraju jak za granicą używa.

śny, który je przyprowadził, zna każdego doskonale po nazwisku, a Amor lub Quick nie pomylą się bynajmniej, o którego z nich chodzi.

Mielibyśmy jeszcze dużo do mówienia o właściwościach i zaletach tych różnorodnych pokojowców i psów myśliwskich, które bardzo zajmującą uczyniły wystawę, ale ponieważ gęsi Kapitol uratowały, gołębie oblężonemu Paryżowi niemałe oddały przysługi, a kurze jajo było symbolem odkrycia Ameryki — więc i ptasiemu rodowi należy się jeszcze słów kilka.

Dziwnie chciwą się stała Europa; wszystkoby chciała posiąść, co tylko znajduje się w innych częściach świata, wszystkie skarby przyrody zagarnąćby rada. Otóż i z wielkiego kurzego rodu ani jeden kogut się nie pozostał w krainie Kafrów lub w Patagonii, któregoby nasze towarzystwa aklimatyzacyjne nie znały, nie przyswoiły. Ztąd ta nadzwyczajna rozmaitość kur i kogutów na wystawie i różnorodność ich zalet. Powszechniej już znane Brahmasy zadziwiają swoją wielkością, siłą i gęstem pierzem. Dr. Rasp z Krakowa przysłał piękne okazy. Ludzie znający się na hodowli kurzego rodu powiadają, że gatunek tych wielko-kurów szczególniej przydatny do krzyżowania z innemi kurami, i bardzo być może, że wskutek tego krzyżowania gadka o złotem jaju prawdą się stanie, tak jak się prawdą stało, że są czarne kwiaty — a mianowicie czarne hyacynty. Pomijając koguty Malajskie, Dorkingi, Houdansy, *Crève cocur* — musimy podnieść piękność Yokohamów, dziwnie kształtnych kur o tak poważnych ruchach, jak gdyby każda z nich podpatrzyła powagę wschodnich ludów. Kogut Yokohama, jasnego pierza, ma coś pośredniego pomiędzy naszym kapłonem a pawiem, tak się pięknie nosi, taki dumny i wykwintny.

Trudno nam także nie wspomnieć wielkich Paduańczyków o długiej rogowej ostrodze, albo przyjemnych Holendrów o czarnem lub ciemnoniebieskiem pierzu, o dużym białym czubie zakrywającym całą prawie głowę. Koguty, których używają do walk mało się różnią od naszych polskich kogutów, angielskie tylko są większe od naszych, a inne tak małe, iż rzeczywiście sprawdza się na nich zdanie, że w małem ciele mieszka czasem więcej złości i namiętności, aniżeli w wielkiem. Z tych malców wyborna pieczysta, a skłonność do wypasienia się tak wielka, że w przeciągu czterech dni mała kurka składająca się tylko ze skóry i z kości staje się równą francuzkiej pulardzie. Za dalekoby nas to zaprowadziło, gdybyśmy chcieli podnosić wszystkie krzyżowania i zalety ztąd wynikające, wyłuszczać, jakie rasy ze sobą połączone dają dobre jaja, a jakie dobre pieczyste, jakie hodować należy dla tych gastronomów, którzy lubią białe mięso, a jakie dla tych, którym smakuje wątróbka — kunszt hodowli dochodzi pod tym względem do takich już specyalności, że wkrótce znajdą się profesorowie, którzy cały rok będą mogli wykładać o krzyżowaniu ras kurzych, jak o hodowli bydła lub o agronomii.

Mniej może bijąca w oczy, ale równie ciekawą jest wystawa gołębi — wprawdzie kształty tutaj podobniejsze do siebie, ale natomiast rozmaitość pierza ogromna, od śnieżnobiałych z piórami w loki zakręcanemi, do ceglastych, szafirowych i zielonych, od czarnych do pomarańczowych. Słynne gołębie pocztowe bynajmniej nie odszczególniają się pięknością — zwykłe, skromne, ale pełne zalet.

Czas jednak opuścić wystawę. Nie podobno długo znieść tego piania, tego wycia, poszczekiwania, które bynajmniej nie jest podobnem do owego harmonijnego koncertu przyrody, o jakim piszą podróżnicy, zwiedzające dziewicze lasy Ameryki. Kto potrafi godzinę wytrzymać w towarzystwie kilkuset kogutów, ten ma mocną głowę.

Wiedeń, 25 marca. Ig.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Rumunia jako Królestwo.)

Godne uwagi są głosy, które się odezwały w prasie niemieckiej o stanowisku przyszłem Rumunii jako królestwa. a także głosy prasy rossyjskiej. *Köln. Ztg.* konstatuje, że obwołanie Rumunii królestwem miało według wiarygodnych zapewnień nastąpić dopiero później, a przyczynę przyspieszenia przypisuje tylko temu, że izby chciały załatwić ten akt przed upływem sesyi parlamentarnej.

Wyczerpujący natomiast artykuł poświęca Rumunii *National Ztg.* i daje nowemu królestwu przestrogi. Najprzód jednak poprzedza je takiemi uwagami wstępnemi:

„Dostojeństwo królewski i tytuł nie są w Europie bez pewnej tradycyjnej wartości i znaczenia. Za czasów Napoleona pierwszego wprawdzie doznało to dostojeństwo pewnego uszczerbku, straciło dawny urok, gdyż tytuł królewski otrzymywali książęta, którzy na podrzędnem stanowisku nie mogli do tego rościć pretensyi. Ale pominąwszy te wyjątki, zawsze jeszcze w Europie pojmuje się tytuł królewski jako przyznanie dostojeństwa takim tylko książętom, których państwa posiadają prawnie bezwzględną samodzielność. Nie wchodzi tu w rachunek przestrzeń terytoryalna, idzie bowiem zawsze o honor, wolność i samodzielność.

„Marzeniem panslawistów jest księstwa Bułgaryi, Serbii i Czarnogóry wprzęgnąć do rydwanu Rossyi. Patrzą przecież na to, jak podobni książęta mianowani bywają rossyjskimi generałami lub adjutantami cara Czemużby więc, mniemają, nie można z tych słowiańskich państw bratnich utworzyć państw zjednoczonych, któreby hasła swoje i kierownictwo odbierały z Petersburga, a zresztą do tego ustroju możnaby wcielić jeszcze kilka innych organizmów, nie troszcząc się zbytecznie o ich pochodzenie słowiańskie. Otóż od tego rodzaju insynuacyj zechce się teraz wyemancypować król Rumunii, gdyż po to jest lub zostaje królem W ogóle zresztą żądać będzie, ażeby dlań zachowano przyjęte i wykonywane wobec królów względy przy każdej sposobności i każdocześnie.

„Z drugiej jednak strony, kraj stający się królestwem nie może mniemać, że mu już wszystko wolno. Wielu autorów rumuńskich zagłębia się z przyjemnością w rozpatrywanie granic, które mieć mogło kiedyś w zamierzchłych czasach królestwo Daków. Gdyby się chciano spoufalić zbytecznie z tą przeszłością, to oczywiście odnalazłby można pewne motywa prawne, ale robota taka byłaby niebezpieczną, gdyż musiałoby się rozpocząć nawoływanie wszystkich Rumunów do nowego królestwa.

Ważniejszą rzeczą będzie utrzymanie dobrych stosunków z najbliższymi sąsiadami.

„Przedewszystkiem jednak obwołanie królestwa mieć będzie znaczenie dla spraw i stosunków wewnętrznych. Księciu Karolowi przyznali Rumuni dobrowolnie koronę królewską. Ale wiadomo, że książę ten do niedawna miał jeszcze niechętnych przeciwników w wielu bojarach. Ci zaś, lubo nie bardzo serdecznie, byli jednak połączeni pewnemi węzły z Rossyą i pochlebiali sobie, że w razie przyjaznych okoliczności dźwigną się znowu do godności książęcej. I wtedy nawet, kiedy liberalni byli u steru rządów, dochodziły głosy o niechęciach przeciw księciu, które nie wróżyły bynajmniej, że stronnictwo to skłoni się do ustroju monarchicznego. Tembardziej więc godnem jest uwagi, że mimo tych głosów i niechęci z prawicy i lewicy, wynikła dzisiejsza jednomyślność. Bądź co bądź utwierdzono tym sposobem w kraju dynastyę. Partya rossyjska w skutek doświadczeń w wojnie zrobionych, straciła znaczenie, osłabła bardzo Naprzód gwarantowała Rossya Rumunii jej posiadłości, szanować miała nietykalność, a dopiero po wojnie zażądała części terytoryum besarabskiego. Rumuni opierali się mocno, ale nie mogąc wówczas liczyć na poparcie państw wielkich, ustąpili w końcu. I później niejedna okoliczność upokarzała i jątrzyła to małe państwo. Niedowierzanie mocarzowi północy mogło się w skutek tego tylko spotęgować. Stosunki takie są przykre i pełne niebezpieczeństw, to rzecz jasna. Dlatego Rumunia wiele ma do zrobienia, ażeby urość w siły wewnętrznie."

Gołos zastanawiając się nad nowem stanowiskiem Rumunii, popada w sprzeczność. Naprzód twierdzi, że wszystko to jedno, czy panujący Rumunii nazywa się księciem, czy królem, że to nie wpływa na zmianę stosunków, a zaraz niżej podnosi, że nowe królestwo Rumunii przyjęte będzie przychylnie przez wszystkie państwa Europy, z wyjątkiem jednego, to jest Austro-Węgier. Powtarza prawie to samo co. *Nat. Ztg* o możebnych uczuciach Rumunów w kraju, ale nie udziela im przestrogi, jak to uczyniła *Nat. Ztg.* tylko przeciwnie insynuuje Rumunii w przyszłości aspiracye, o które dotąd podejrzywać jej nie ma powodu, a które zresztą byłyby dla niej niebezpieczne i zgubne.

KRONIKA

= P. Karol Belina Brzozowski złożył dzisiaj w Wydziale krajowym sto tysięcy pięćset złotych w listach zastawnych towarzystwa kredytowego z oświadczeniem. że suma ta służyć ma po jego śmierci jako kapitał zakładowy fundacyi, której cel rozporządzeniem ostatniej woli bliżej oznaczy. Fundacya wejść ma w życie dopiero po śmierci fundatora, który zastrzegł sobie dożywotnie pobieranie procentów od deponowanego kapitału.

— Z powodu licznych katastrof pożarowych, jakie w ostatnich czasach zdarzyły się w teatrach, prezydent miasta Lwowa, jak się dowiadujemy z rozlepionego po ulicach ogłoszenia, w porozumieniu z dyrekcyą c. k. policyi, zarządził nadzwyczajne środki ostrożności dla ochronienia życia i mienia publiczności uczęszczającej do teatru, mianowicie oprócz ścisłej rewizyi ogólnej gmachu teatralnego codzienną rewizyę ogniowo-policyjną przed przedstawieniem Wspomnione ogłoszenie przypomina zarazem uczęszczającym do teatru zakaz palenia cygar na korytarzach i w przedsionkach teatralnych, oraz w garderowach i bufecie, który to zakaz przestrzegany będzie z całą surowością.

— **Nabożeństwo żałobne** za duszę zmarłego w tych dniach w Paryżu Henryka Gracha Niewęgłowskiego, znanego autora znakomitych dzieł matematycznych, kapitana artyleryi b. wojsk polskich z r. 1830, kawalera krzyża *Virtuti mil.*, byłego dyrektora i profesora szkoły polskiej „Montparnasse", odbędzie się staraniem uczniów zmarłego, w sobotę o godzinie 10 z rana w kościele OO. Bernardynów.

— Komitet przedsiębiorców, inżynierów i przemysłowców wziął inicyatywę w zwołaniu zgromadzenia w kwestyi budowy kolei transwersalnej. Zgromadzenie to odbędzie się dnia 3 kwietnia o godzinie 4 po południu w biurze towarzystwa politechnicznego na ulicy Wałowej.

— Przedstawienie amatorskie na dochód towarzystwa „Opatrzność", odbędzie się w poniedziałek w sali towarzystwa *Frohsin*, w hotelu Żorza. Program przedstawienia: 1 *Cicha woda brzegi rwie*, przysłowie dramatyczne w jednym akcie Jana Chęcińskiego. 2. *Garibaldi*, fraszka sceniczna w jednym akcie O. Rosena i 3. *Nikt mnie nie zna*, komedya w jednym akcie Aleks. hr. Fredry. Początek o godzinie w pół do 8 wieczór. Biletów nabyć można w handlu p. St. Markiewicza w Rynku, a w dzień przedstawienia przy kasie.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono pani M. L. z kieszeni płaszcza czarny skórzany pugilares z kwotą 1 zł. 80 ct. i kartką banku ormiańskiego na korale; słudze zaś M. C. z kuchni na drugiem piętrze w gmachu teatralnym dwie suknie niebieską i fioletową i kaftanik z czarnego grubego sukna bez podszewki. Ujęto Iwana Wozniaka wraz z kuferkiem podróżnym z sukniami, pochodzącym z kradzieży na szkodę niewiadomej osoby. — Pani A. J. zgubiła w drodze ulicą Piekarską na cmentarz łyczakowski złoty zegarek ankier w podwójnej kopercie z cyfrą K J. 812. — Złożono w policyi dywanik porzucony przez ściganego malca i znaleziony klucz z tasiemką.

— Na pogrzeb Weyprechta udały się deputacye korporacyj naukowych i marynarskich z Wiednia i Poli do Hessyi.

— Sławny malarz francuski, p. Meissonier, sprzedał niedawno obrazek swego pędzla, 37 centimetrów długi a 30 cm. szeroki za 125.000 franków Obliczono, że za każdy centimetr kwadratowy tego płótna wypada 112 franków, a za milimetr kwadratowy, czyli miejsce wielkości główki szpilki 1 frank i 12 centimów.

— Lody na Dniestrze pod Mohylowem ruszyły przed kilku dniami Rzeka wylała w tej okolicy szeroko i uniosła bardzo dużo drzewa leżącego na brzegu pod Mohylowem. — Na Bohu pod Mikołajewem i na Dnieprze pod Chersonem ruszyły lody dnia 22 b. m. W Odessie oczekiwano tylko doniesień z Mikołajewa i Chersonu o przejściu kry, ażeby natychmiast rozpocząć żeglugę na wspomnionych rzekach.

— W skutek zasp śnieżnych między Guduarem a Kobi przerwana była w ostatnich dniach komunikacya telegraficzna Rossyi z Kaukazem.

— Na wystawie psów w Gryfii, niedawno odbytej, pierwszą nagrodę srebrny medal, otrzymał wyżeł *Dyana*, własność hr. Józefa Czarneckiego z Zaniemyśla. Wyżeł ten jest rasy czysto polskiej i otrzymał nagrodę pomimo znacznej konkurencyi psów angielskich i niemieckich.

— Z kroniki sądowej. Oskarżeni przed sądem wiedeńskim o podrabianie obligacyj bawarskich Emil Eck i Antoni Kuchenreuter, uznani zostali winnymi i skazani każdy na pięcioletnie ciężkie więzienie. — W Dreznie rozpoczęła się w tych dniach ostateczna rozprawa w procesie przeciw kasyerowi rządowemu Schönfeldowi i dwom współwinnym o sprzeniewierzenie ogromnej sumy 800.000 mark, z której jednak skarb saski odzyskał później tyle, że strata wynosi 164.000 mark. Schönfeld sam się był oddał w ręce sądu, a ze śledztwa wynika, iż nietyle był sam winien, ile przyjaciele jego, którym pożyczał pieniądze nieswoje. — W sądzie wojennym w Petersburgu rozstrzygana będzie wkrótce sprawa porucznika Chwoszczyńskiego, funkcyonaryusza intendantury rossyjskiej w czasie wojny na półwysp. Bałkańskim, tudzież spólników zarzucanej mu zbrodni, sekretarza Ćwi[illegible]ińskiego i niejakiego Boerna, wydającego się za poddanego francuskiego Chwoszczyński zostaje pod zarzutem, że podczas ostatniej wojny przyjmował liche produkta za dobre, skutkiem czego przyprawił skarb o stratę 2 milionów rubli. — Trybunał królewski w Budapeszcie rozstrzygnął we wtorek sprawę pojedynku pomiędzy hr. Karolyi a Zichym. Ze względu na liczne okoliczności łagodzące zniżył trybunał karę wymierzoną hr. Pisti Karoly'emu przez sąd pierwszej instancyi z trzech miesięcy na sześć tygodni więzienia. Sekundanci hr. Aleksander Karolyi, Bela Szechenyi i Aleksander Zichy, skazani w pierwszej instancyi na trzytygodniowe więzienie, zostali zupełnie uwolnieni od kary, ponieważ się pokazało, że usiłowali przeszkodzić pojedynkowi i przynajmniej dokazali tego, że przeciwnicy zgodzili się na dwukrotną tylko wymianę kul. Przeciw czwartemu sekundantowi, hr. Henrykowi Chorińskiemu, który wyjechał z kraju, zawieszono dalsze dochodzenie.

— Defraudant Franciszek Łukasiewicz, urzędnik poczty peszteńskiej. wyśledzony został i aresztowany w Bernie. Znaleziono przy nim sumę 21.785 zł.

— O katastrofie nicejskiej nie znajdujemy w ostatnich dziennikach nowych szczegółów. Godne uwagi jest tylko ogłoszone w dzienniku *Phare du Littoral* oświadczenie artystów i członków orkiestry spalonego teatru, iż pożar, którego naocznymi świadkami byli od samego początku, powstał nie w skutek wybuchu gazu, ale z innej jakiejś przyczyny, a to w zakątku z tyłu sceny, gdzie szerzył się kilka minut, nim go spostrzedz mogła publiczność w amfiteatrze, ponieważ kortyna była jeszcze spuszczona W tym samym duchu brzmi oświadczenie prefekta departamentu Alp morskich, hr. Branciona, oraz mera Nicei, deputowanego Borrigliona. ogłoszone w paryskim *Figaro*. — Z pod gruzów w poniedziałek wydobywano jeszcze ciągle nowe ofiary. — W dziennikach włoskich znajdujemy następujące szczegóły o szkockiej rodzinie Kennedy, która tak okropnie dotknięta została katastrofą nicejską. Rodzina ta mieszkała w Medyolanie, gdzie członkowie jej obracali się w najszerszych kołach towarzyskich. Niedawno udało się rodzeństwo, z wyjątkiem najmłodszego brata, do Nicei. Ten ostatni na wiadomość o pożarze teatru zatelegrafował natychmiast do hotelu, w którym siostry i brat stanęli, a otrzymawszy ogólnikową i widocznie wymijającą odpowiedź, udał się sam do Nicei. Następnego dnia przyjaciele nieszczęśliwej rodziny otrzymali od niego telegram, przerażający w swej lakonicznej zwięzłości: „Zginęli wszyscy: Jakób, Katarzyna i Elżbieta".

— Dotknięty obłąkaniem artysta wiedeński Matras z każdym dniem ma się gorzej. Do niedawna przynajmniej mówił jeszcze wiele i poznawał niekiedy chwilowo swoich przyjaciół; od kilku dni jednak utracił mowę prawie zupełnie i nie poznaje już nikogo. — Przed kilku tygodniami donieśliśmy, że w Medyolanie popadł w obłąkanie syn sławnego poety włoskiego Aleksandra Manzoniego, Henryk, asystent medyolańskiej biblioteki Brera. Nieszczęśliwy, który musiał być odwieziony do zakładu, uroił sobie, że posiada tajemnicę wskrzeszania zmarłych i ma nadzieję, że dzięki tejże przywróci jeszcze do życia sławnego swego ojca, ażeby napisał jeszcze dzieła, których nie skończył. Nadto wyobraża sobie, że jest wielkim bogaczem i ciągle mówi o tem, że na wielką skalę zamierza upiększyć miasto Medyolan.

— Katolicyzm w Chinach. *Przegl. Katol* podaje następujące sprawozdanie: W roku 1822, kiedy zakładano towarzystwo rozkrzewiania wiary, zachodnie Chiny poddane były jurysdykcyi jednego wikaryusza apostolskiego; jedno seminaryum dostarczało niewielu księży krajowców; nieznaczna liczba missyonarzy głosiła Ewangelię 70 milionom ludności; mało też było szkół i kościołów. Obecnie za staraniem towarzystwa liczy się 6 wikaryuszów apostolskich przeszło 120 misyonarzy Europejczyków, około 100 kapłanów krajowców, 9 kolegiów wychowujących kandydatów do stanu duchownego, we wszystkich prawie miastach są rezydencye pasterzy, a szkoły założono we wszystkich znaczniejszych miejscowościach.

Malowanie świecące w ciemności, znajduje coraz większe upowszechnienie w Anglii. Pokoje. wymalowane nowowynalezionym lakierem mają być wielce dogodne dla mieszkańców, bo w nocy od światła, jakie ściany wydają, każdy przedmiot wyraźnie widzieć można, tak, że każdy bez światła wchodzić może i znaleźć żądany przedmiot. Malowanie takie nabywa własności świecenia w ciemności od wpływu na nie zwykłego dziennego światła, a własność świecenia ma trwać około trzynastu godzin, co się doskonale nadaje do sufitów w pokojach sypialnych, do przejść w nocy ciemnych i innych miejscowości. gdzie lampy są potrzebne, a z innych względów niedogodne. Na schodach i w przejściach pas podobnego malowania wystarcza za przewodnika, a kosztuje bagatelę. Na otwartem powietrze używa się malowania olejnego, ale na sufity i ściany wewnętrzne materya fosforyzująca zarobiona z wodą i klejem [illegible]yalnym, może być użyta jak zwykłe wapno. Szyby szklane pokryte taką powłoką używają się już na okrętach, w fabryce prochu w Walthamie, w fabrykach parafiny Young'a i w sklepach doków londyńskich stanowiących składy spirytusu. Zastosowanie wodnego malowania zmniejszyło koszta jego do połowy, i prawdopodobnie rozszerzy użycie przy malowaniu ścian i sufitów Dotychczasowe malowanie olejne było już stosowane wielokrotnie do posągów i popiersi, zabawek, tarcz zegarowych, tabliczek z nazwiskami mieszkańców na drzwiach, numerów na drzwiach domów. Malowanie takie wydaje światło bez gorzenia, nie zanieczyszcza więc powietrza. Wiele wagonów doświadczalnych krąży już po rozmaitych drogach żelaznych, a w nich malowanie zastępuje lampy, które nieustannie są potrzebne na drogach z licznemi tunelami.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z d. 31 marca.)

(*L*) Przewodniczący dr. Gnoiński oznajmił, że nie z powodu jakiegoś specyalnego wypadku lecz jedynie w celu uspokojenia publiczności zatrwożonej straszną katastrofą, jaka w tych dniach wydarzyła się w Nicei, zarządził w porozumieniu z dyrekcyą policyi rewizyę lwowskiego gmachu teatralnego. Z urzędu zarządzono w pierwszej chwili wszystko, co uznano za potrzebne celem bezpieczeństwa publiczności, a nadto została wybraną osobna komisya, która w krótkim czasie przedłoży Radzie stosowne wnioski. Prywatnie dowiedzieliśmy się nadto, że p. marszałek krajowy dr. Zyblikiewicz, po nadejściu pierwszych wiadomości o okropnym wypadku w Nicei, udał się do fundacyi Skarbkowskiej z przedstawieniem, ażeby zbadała sumiennie stosunki ogniowo-policyjne w lwowskim teatrze. Oświadczenie p. prezydenta przyjęła Rada oklaskami, poczem przystąpiono do wyborów.

Pierwszy delegatem Rady, który zastępuje pierwszego wiceprezydenta, został wybrany 36 głosami na 49 głosujących dr. Marceli Madejski. Trzynaście kartek było próżnych.

Dr. Madejski podziękował za ponowny dowód zaufania, ale odwołując się na zeszłoroczne swoje oświadczenie, upraszał Radę, ażeby zwolniła go w tym roku od piastowania tej godności. W roku zeszłym dał się nakłonić do przyjęcia godności pierwszego delegata jedynie dlatego, iż wybór nastąpił jednogłośnie: w tym zaś roku jest 13 kartek próżnych. co zdaje się być dowodem, iż nie wszyscy Radni życzą sobie widzieć go na tem stanowisku.

Dr. Zucker nie podziela zapatrywań dr. Madejskiego i prosi go usilnie. ażeby nie usuwał się od pracy, przypominając mu jego własne słowa, wypowiedziane przy innej okazyi, „iż uważa się za żołnierza, który w pierwszej linii powinien usłuchać głosu współobywateli". Radę zaś uprasza mowca, aby nie przyjęła rezygnacyi dr. Madejskiego.

Wniosek dr. Zuckra przyjęła Rada jednogłośnie.

Do komisyi dyscyplinarnej zostali wybrani pp.: dr. Blumenfeld, dr. Byk, Hofman, br. Kanne, Kulczycki, dr. M. Madejski i Mochnacki, wszyscy 38 głosami na 49 głosujących; jedenaście kartek było próżnych. Do komitetu zawiadującego zakładem sierót zostali wybrani 40 głosami na 50 głosujących pp.: Dąbrowski, Momocki, ks. Odelgiewicz, Świątecki; dziesięć kartek było próżnych. Do komisyi gminnego podatku czynszowego wybrano 39 głosami na 50 głosujących pp.: Głodzińskiego, Markiewicza, Tepę i dr. Zuckra; jedenaście kartek było próżnych.

Po tych wyborach przystąpiła Rada do obrad nad sprawą, która od kilku lat przez stronę interesowaną jest poruszaną w sposób niewłaściwy w pismach publicznych, memoryałach, użaleniach i t. p.

Według sprawozdania p. Walichiewicza imieniem sekcyi II. rzecz się tak przedstawia. Gmina wydzierżawiła od p. Jana Zawadzkiego realność pod liczbą 593 1/4, obok ogrodu Jabłonowskich, na koszary dla milicyi krajowej. P. Zawadzki zaciągnął na tę realność dług w kwocie 13.000 zł. w kasie oszczędności, która, gdy dłużnik nie zapłacił dwóch rat, wystawiła realność na licytacyę. Na drugim terminie licytacyjnym w maju 1879 nabyła gmina realność przez swoich delegatów pp. Baurowicza i Szwedzkiego za sumę 27,210 zł. i została zaintabulowaną. W kwietniu r. z. wniósł p. Zawadzki przedstawienie do nowej obecnie urzędującej Rady, powołując ją w swojej sprawie z gminą na „sędziego przysięgłego", przyczem w długim wywodzie zarzuca po-

przedniej Reprezentacyi miejskiej „niegodne czyny“ a mianowicie, „że podstępem i zdradą pozbawiła go mienia“, że „uległa intrygom kasy oszczędności i działała z tą instytucyą finansową na jego szkodę.“ Nadto rozesłał p. Zawadzki do pojedynczych radnych osobny memoryał, w którym w sposób nierównie ostrzejszy i dosadniejszy obwinia poprzednią Reprezentacyę wprost o „chęć nędznego zysku“ i wzywa ich, ażeby nie dozwolili, iżby na gminie ciężyła „plama.“ W tych pismach przepełnionych inwektywami tego rodzaju, twierdzi p. Zawadzki, że realność zlicytowana kosztowała go 50.000 zł. bez gruntu, że sam miejski urząd budowniczy oszacował ją na 31.000 zł. a gmina „korzystając z przykrego położenia jego“ nabyła ją na publicznej licytacyi za bezcen, chociaż mogła przed licytacyą nabyć ją z wolnej ręki za cenę wcale przystępną, ale nie tak niską jak przy licytacyi. P. Zawadzki upraszа tedy Radę, ażeby delegowała osobną komisyę, któraby weszła z nim w rokowania, zbadała cały stan sprawy i orzekła, o ile został skrzywdzony. Dwa departamenty magistratu i sekcya II badały sumiennie zażalenie p. Zawadzkiego i przyszły do przekonania, że nie ma ono żadnej podstawy; to też wnosi sekcya II, aby Rada je odrzuciła.

P. Jaegermann na wstępie dłuższego przemówienia wyraża ubolewanie, iż zażalenie p. Zawadzkiego, wniesione w kwietniu r. z., zostało przez magistrat załatwione dopiero w lutym r. b. i że dopiero teraz wpływa do Rady. Dalej przytacza mowca, że p. Zawadzki chciał miastu sprzedać swoją realność, ale pół roku musiał czekać na rezolucyę a tymczasem kasa oszczędności wystawiła realność na licytacyę. Jeżeliby zarzuty czynione poprzedniej Reprezentacyi były bodaj w małej cząstce prawdziwe, to powinniśmy wybrać osobną komisyę do zbadania całej sprawy i załatwić ją po obywatelsku. Wszakże miejski urząd budowniczy otaksował tę realność na 31.000 zł. a miasto nabyło ją za 27.210 zł.; należałoby tedy zbadać, o ile p. Zawadzki został skrzywdzony, i powetować mu stratę.

Dr. Czyżewicz w sposób energiczny powstaje przeciw wywodom poprzedniego mowcy. Miasto postąpiło sobie w tej sprawie lojalnie. Zarzut, jakoby gmina chciała zrobić dobry interes, jest poprostu „niedorzeczny“; gdyby bowiem chciała zrobić dobry interes, nie stawałaby do kupna na drugim terminie licytacyjnym, lecz czekałaby na trzeci termin, w którym następuje sprzedaż niżej ceny szacunkowej. Zasada poruszona przez p. Jaegermanna jest bardzo niebezpieczną. Gdybyśmy poszli za jego zdaniem, nie byłoby ani jednego wypadku kupna lub sprzedaży, w którymby strony interesowane nie zgłaszały się do nas z zażaleniami, że zostały pokrzywdzone. Mowca jest zdania, że gmina zrobiła przy tym kupnie bardzo zły interes i ażeby o tem przekonać wszystkich proponuje mowca, ażeby Rada uchwaliła: „że p. Zawadzkiemu wolno do trzech miesięcy licząc, od 1 kwietnia r. b., sprzedać swoją realność komukolwiek innemu, za jakąkolwiek, chociażby najwyższą cenę, byle tylko zwrócił miastu cenę kupna i wszystkie wydatki, jakie miasto dotychczas poniosło“.

Dr. Zucker w przeszło półgodzinnym znakomitym wywodzie wykazał całą bezpodstawność zażalenia p. Zawadzkiego. Jako członek dawniejszej Rady czuje się w obowiązku odeprzeć zarzuty i oświadczyć, że nie zawierają w sobie ani cienia racyi. W październiku 1878 r. oferował pan Zawadzki miastu swoją realność na sprzedaż i żądał za nią 50,000 zł. Żaden z Radnych nie miał nawet odwagi zalecać przyjęcia takiej oferty. Gdy kasa oszczędności wystawiła tę realność na licytacyę, zgłosił się p. Zawadzki z ponowną ofertą i chciał sprzedać miastu realność za 40.000 zł. Tymczasem powinien był p. Zawadzki zgłosić się najpierw do kasy oszczędności, i zapłacić tam zaległe trzy raty, bo tylko tym sposobem mogła licytacya być cofniętą. P. Zawadzki tego nie uczynił, i Rada na posiedzeniu w d. 20 marca 1879 była zmuszoną powziąć uchwałę, iż stanie do licytacyi a musiała to uczynić, bo jest z rządem związana kontraktem. Na pierwszym terminie licytacyjnym zmistyfikował p. Zawadzki delegatów miejskich, zapewniając ich, że wstrzyma licytacyę, płacąc kasie zapadłe raty; pokazało się jednak, że tego nie uczynił. Na drugim terminie nabyliśmy realność za najwyższą ofiarowaną cenę t. j. za 27.210 zł. Czyż wobec tego faktu miało miasto więcej zapłacić p. Zawadzkiemu? Wszakże pierwszy p. Jaegermann byłby podniósł sam zarzut, że miasto szafuje groszem publicznym w sposób nieusprawiedliwiony. Z wolnej ręki nie mogło miasto nabyć tej realności, bo ciężyły na niej znaczne długi osób prywatnych. Ale — powiada mowca dalej — jeżeli kto, to ja jestem skory do wszelkich ustępstw opartych na słuszności i prawdzie. Gdyby p. Zawadzki był wystąpił przed nami z przedstawieniem swojego przykrego położenia, byłbym niezawodnie jednym z pierwszych, którzyby przemawiali za uwzględnieniem jego prośby. Tymczasem p. Zawadzki od dwóch lat grozi Radzie, obsypuje ją co chwila paszkwilami i tem samem zamknął sobie sam drogę do naszych względów. Dzisiaj staję w obronie godności Rady i proszę o odrzucenie roszczeń p. Zawadzkiego, bo gdybyśmy je uwzględnili, powiedzianoby, iż ulegliśmy groźbom.

Dr. Ciesielski i p. Jaegermann przyłączają się do wniosku dr. Czyżewicza, który też prawie jednogłośnie został przyjęty.

Notatki literacko-artystyczne.

(+) **Obraz Hipolita Lipińskiego** przedstawiający *Cesarza Franciszka Józefa na weselu krakowskiem* od zeszłego czwartku znajduje się w wiedeńskim *Kunstvereine*. Wielkich rozmiarów płótno przedstawia ową pamiętną scenę z czasu pobytu Najj. Pana w Krakowie, gdy po okrężnem i weselu krakowskiem Monarcha zszedł z balkonu pałacu pod Baranami i udał się do Sukiennic na festyn ludowy. Chwila, w której Monarcha w mundurze ułańskim na wzniesieniu otoczonem kwiatami i krzewami, przyjmuje korowej z rąk klęczącej przed nim młodej pary, Jana Garzeła z Chełmu i Anny Kurkówny z Olszanicy, gdy tymczasem druga para, Józef Cepuch z Bronowic z Maryą Maronówną, stoi o kilka kroków z takimże darem w pogotowiu, jest żywo pochwycona. Portrety Najj. Pana, adjutantów bar. Mondla i bar. Becka, pana namiestnika Potockiego, delegata namiestnictwa hr. Badeniego, dalej hr. Artura Potockiego, Pawła Popiela, prezydenta miasta Zyblikiewicza, Jana Skirlińskiego, dowódzcy Krakusów p. Tańskiego, pani hr. Tarnowskiej, po drugiej stronie prezesa Rady powiatowej Alfreda Milieskiego, zastępcy jego Stan Homolacza, Kieszkowskiego i t. d. są udatne; na pierwszy rzut oka z daleka poznajemy każdego. Scena przedstawiona jest z punktu widzenia w pobliżu estrady cesarskiej nieco na prawo od wejścia do hali Sukiennic naprzeciw ulicy Szewskiej; tam niewątpliwie stał artysta jako członek komitetu, urządzającego cały ten obchód ludowy, choć na obrazie widzimy go na przeciwległym końcu w postaci chwackiego Krakusa wraz z żoną, hożą Krakowianką. Na lewo od wzniesienia bardzo perspektywicznie przedstawiony jest tłum uczestników obchodu, ponad którego głowami wznoszą się owe olbrzymie wieńce zbożowe, piramidy warzywne i wszystkie inne ornamentacye i emblemata, które podziwialiśmy w naturze podczas przejazdu okrężnego przed pałacem pod Baranami. Przeszło sto pięćdziesiąt jest tu figur, a mimo ścisku i tłoku każda wyraźnie się rysuje. Do najudatniejszych pod względem charakterystyki, należą dwie typowe postacie starych Krakusów na pierwszym planie. Za główną zaletę obrazu poczytujemy samą kompozycyę. Artysta umiał pochwycić scenę i oddać w całej prawdzie i z naturalnością wolną od wszelkiego przymusu w postawach, gestach lub wyrazach twarzy. Trudne to zaiste było zadanie, by w tem ogromnem mnóstwie figur nie natworzyć manekinów, postaci niemych, martwych, pozujących. Każda z osobna tchnie życiem wybitnie indywidualnem, a wszystkie składają się w jedną harmonijną całość pełną uroczystego i radośnego zarazem nastroju. Drugą wielką zaletą obrazu jest jasny koloryt jego, szczególniej efekt światła po mistrzowsku osiągnięty. Pstrocizna, w obrazie takim już dla różności kostiumów nieunikniona, prawie zupełnie tu znika, a przynajmniej wcale nie razi właśnie pod wpływem owego efektu światła, które panuje nad barwną stroną obrazu i spaja ją w jedną całość.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Lesista wyżyna podolska.

III.

Jakie rodzaje z koncertu drzew naszych wybrać do uprawy w lasach naszej wyżyny w założonym już celu, o to zapytać się trzeba przyrody samej. Ona jedynie może nam udzielić w tej mierze nieomylnych wskazówek; rozsiedlenie się naszej flory olbrzymiej czyli leśnej, a względnie ów harmonijny rozkład krain każdego z głównych rodzajów drzew, o ile nie brała w nich udziału ręka ludzka, to jakby otwarta księga przystępna dla każdego, byleby w niej umiał i chciał czytać bez uprzedzenia. W tej mierze nie potrzeba nam szukać zbyt odległych lub obcych wzorów; znajdziemy bowiem dostateczne wskazówki w krainach leśnych własnego kraju. Tak n. p. jodła zdobiąca lewe dorzecza Sanu bądź w litych drzewostanach, bądź jako żywocąca wspólnie z bukiem i innemi rodzajami, nie trzyma się dorzeczy prawych, które jej widocznie nie służą, lecz na samym dziale wód Sanu i Bugu pojawia się znów po raz pierwszy na pasmie płaskowzgórz Rostocza w okolicy Niemirowa, (powiat Rawa), gdzie żywocąc wspólnie z bukiem i innemi rodzajami drzew, dochodzi do pełnego rozwoju osobników. Wstąpiwszy ztąd na pagórki graniczące z Lubelskiem (w Lubyczy królewskiej) omija stanowczo przyległą piaszczystą równinę północnego niżu w obrębie powiatów Rawa, Żółkiew, Sokal i Kamionka.

Porównując płaskowzgórza Rostocza i ich uskoki ku Lubyczy, na których osiedliła się jodła w sposób naturalny, z płaskowzgórzami naszej podolskiej wyżyny, tejże samej formacyi, ich glebę i podglebie tak podobne do siebie, o czem już pierwej mówiliśmy, nareszcie ich wzniesienia nad poziom morza, dojdziemy snadno do tego przekonania, że jodła przeniesiona na te płaskowzgórza, znalazłaby siedlisko zupełnie odpowiednie, a na niem i wiernego towarzysza w buku, który tu aczkolwiek nie w dawnej świetności utrzymuje się jeszcze. Jakoż tutejsze siedliska leśne, na których panował buk, zwykły, nieodstępny towarzysz jodły, są jakby stworzone dla niej do tego stopnia, że brak jej jest prawdziwie zadziwiającym i naprowadza mimowoli na przypuszczenie, że w odległej przeszłości może żywociła tu jodła, lecz następnie z przyczyn dzisiaj trudnych do odgadnięcia wyginęła zupełnie.

Wszędzie gdzie tylko znajdują się wręby obsiewne, przeręby plondrownicze, a nawet i młodniki osiki, brzozy, iwy i t. p., które się zagnieździły na zaniedbanych zrębach po buczynie, można będzie przedsiębrać podsiewy jodłowego nasienia z ręki w rzędy lub talerzyki w szachownicę, z wszelką nadzieją dobrego powodzenia. Nawet na zrębach bez żadnego odmłodnienia, jedynie zachwaszczonych krzewami bzów, kruszyny, kaliny, trzmieliny, świdu, wierzbówki i t. p., dalej na północnych stokach płaskowzgórz, szczególniej gdy się na nich znajdują pniaki po wyciętym drzewostanie, można będzie z wielkim skutkiem prowadzić siewy jodły, czego sam w praktyce doświadczałem. Wprowadziwszy raz siewy, będzie można pomagać sobie i plantacyą, używając do niej sadzonek bądź z obszarów obsianych, bądź też z szkółek siewnych. W tym kierunku za mało jednak mamy dotąd dodatnich rezultatów na większą skalę, chociaż podjęto już wiele prób w tym względzie w ostatnich czasach. W lasach dóbr klucza romanowskiego w Suchodole, zastałem już szkółkę jodłową, w której sadzonki wyglądały zdrowo i były silnie rozwinięte.

Jodła dostarcza wyborowego budulca; belki wyrabiane z niej wytrzymują wielkie ciśnienia, a włókno drzewne opiera się długo wpływom atmosferycznym. Na zachodniem podgórzu w właściwej krainie jodły, znachodziłem budynki mieszkalne z tego drzewa stawiane, które rozbierane po 200 latach okazywały ściany zdrowe, trudne do przerznięcia piłą. Trwałość i dobroć materyałów rzniętych oraz łupanych przewyższa materyały świerkowe z podgórza i gór średnich a wyrównuje materyałom wyrabianym z świerka rosnącego w wysokich Karpatach, Tatrach i Beskidzie. Za granicą przyjmują chętniej materyały z górskiego świerka; znane mi są jednak wypadki, że piękny materyał jodłowy przyjmowano wspólnie z górską świerczyną, jako wyborowy towar (*Primawaare*).

⁂ **Wyrób wódki i piwa.** W lutym roku bieżącego wyrobiono w 489 gorzelniach galicyjskich ogółem 3,133.570½ opodatkowanych stopni alkoholu, a w 188 browarach galicyjskich wywarzono ogółem 52.263 hektolitrów piwa.

⁂ **Z cukrowarń** galicyjskich nie była żadna w ruchu w lutym r. b.

⁂ **Produkcya i sprzedaż soli.** W lutym roku bieżącego wynosiła w Galicyi produkcya soli 98.681 a sprzedaż 100 617 metr. cent. W tym samym miesiącu roku zeszłego wynosiła produkcya 95.715 a sprzedaż 83.271 metr centn. Z porównania okazuje się, że w lutym roku bieżącego była produkcya o 2.966 metr. cent. większą a sprzedaż o 17.346 metr. cent. większą, niż w styczniu roku zeszłego.

OSTATNIA POCZTA

Jego Ces. Wysokość Następca Tronu Arcyksiążę Rudolf przybył 18 marca jachtem parowym *Miramar* do Jaffy. Na placu przed przystanią, powitany entuzyastycznie przez licznie zgromadzoną ludność, udał się Najdostojn. Cesarzewicz do klasztoru Franciszkanów, w którym przenocował. Nazajutrz rano udał się konno w podróż do Jerozolimy; w drodze odpoczywał tylko dwa razy, w Randeh i Kalunga, gdzie powitała go deputacya jerozolimskiej kolonii austryackiej. Wjazd do Jerozolimy odbył się cicho, ponieważ Dostojny podróżnik pragnął jako pielgrzym wstąpić w progi świętego miasta. U bramy jaffejskiej zsiadł Najd. Cesarzewicz z konia i udał się pieszo do kościoła św. Grobu, przed którym powitał Go patryarcha łaciński. Jak donosi telegram *Fremdenblattu*, miał Jego Ces. Wysokość już wczoraj wyjechać z Jerozolimy, aby jeszcze przed świętami powrócić do Wiednia.

Czytamy w *Wiener Ztg.*: „Akredytowany przy najwyższym Dworze cesarskim ces. rossyjski nadzwyczajny ambasador rzeczywisty tajny radca Paweł Oubril miał 28 marca b. r. zaszczyt wręczyć Jego Ces. i król. Apost. Mości pismo Najjaśn. Cesarza Rossyi Aleksandra III, w którem tenże oznajmia o zgonie Swego Najdostojniejszego Ojca ś. p. cesarza Aleksandra II i o wstąpieniu swojem na tron a oraz akredytuje wspomnianego ambasadora w dotychczasowym jego charakterze.“

Z Petersburga telegrafują 31 marca: Wczoraj wieczór o godz $8\frac{1}{2}$ hr. Loris-Melikow przyjmował deputacyę polską w imieniu cesarza i rzekł, iż cesarz usprawiedliwia się, że na ogólnem posłuchaniu nie przemówił do Polaków; był zanadto wzruszony. Wierzy on w uczucia Polaków i przy pierwszej sposobności zechce zbliżyć się do nich. W imieniu deputacyi odpowiedział margr. Wielopolski, prosząc hr. Loris-Melikowa, aby cesarzowi a zarazem polskiemu królowi złożył podziękowanie Polaków i oznajmił mu, że Polacy pozostaną wierni porządkowi socyalnemu. Deputacya odjeżdża dziś z Petersburga.

Generał Mrawiński, któremu wytoczono śledztwo z powodu niedokładnej rewizyi w mieszkaniu Kobozewa przy ulicy Sadowaja, został uznany niewinnym, natomiast ukarano dymissyą prystawa i szefa tajnej policyi Korejłowa.

N. Preuss. Ztg. donosi, że cesarz Wilhelm uda się w połowie kwietnia do Wiesbadenu na trzy tygodnie. Stanowczego postanowienia jednakże nie powzięto jeszcze.

Projekta reformy konstytucyjnej ks. Bismarcka doznały porażki w komisyi parlamentu niemieckiego. Wniosek uchwalania budżetu otrzymał tylko 7 głosów, wniosek ustanowienia czteroletnich sesyj parlamentu odrzucony został 10 głosami przeciw 9, przyjęto zaś wniosek Bennigsena żądający, ażeby parlament corocznie w październiku był zwoływany.

W dniu 29 b. m. wieczorem odbyło się w Berlinie zgromadzenie przedwyborcze stronnictwa liberalnego, na którem przemawiali Virchow i Löwe. Obecnych było 6000 osób. Antisemici tak hałaśliwie przeszkadzali obradom, że policya musiała zamknąć zgromadzenie.

Kwestya zaprowadzenia wyborów zbiorowych we Francyi nie przyjdzie już przed świętami na porządek dzienny, ponieważ sprawozdanie nie jest jeszcze gotowe, i choćby nawet w tych dniach zostało wniesione, to rozjeżdżanie się deputowanych przed świętami będzie powodem odroczenia dyskusyi.

Izby portugalskie zostały odroczone do dnia 30 maja r. b.

W części wczorajszego nakładu donieśliśmy już o przyjeździe do Rzymu dwóch rossyjskich wysłanników Buteniewa i Mossołowa, w celu prowadzenia układów w kwestyi stosunków między Watykanem a Rossyą.

Król Karol rumuński, jak donieśliśmy wczoraj w części nakładu, przyjmował na uroczystej audyencyi posła belgijskiego, który mu notyfikował uznanie królestwa przez Belgię. Król hiszpański i ministrowie powinszowali królowi Karolowi i ministrom rumuńskim telegraficznie.

Diritto donosi, że posłowie mocarstw w Konstantynopolu zakomunikowali już swoją zbiorową uchwałę swoim rządom i że mocarstwa naradzają się teraz nad sposobem zakomunikowania tej uchwały Porcie i Grecyi.

Ogólny ton wiadomości odnoszących się do sprawy greckiej świadczy o powszechnem przekonaniu, że Grecya ulegnie życzeniom połączonych mocarstw i zastrzegając swoje prawa przyjmie proponowane ustępstwa, a tym sposobem do wojny nie przyjdzie, z wyjątkiem operacyj wojennych, które Grecya przedsięwziąć będzie musiała, ażeby zająć odstąpione prowincye.

Według urzędowych doniesień z d. 29. b. m. otrzymanych w Londynie Ejubchan jest oblężony w Heracie przez wojska powstańcze z Heratu i Kandaharu. Krąży nawet wieść, iż został wziętym do niewoli.

Nowa Izba reprezentantów w Waszyngtonie składa się ze 146 republikanów i 135 demokratów, 10 zaś członków nie należy do żadnego z tych dwóch stronnictw.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 31 marca. Izba panów uchwaliła projekty ustaw, które były na porządku dziennym, bez zmiany w trzeciem czytaniu. Rozprawa miała miejsce tylko przy ustawie o podatku od wyszynku. Hrabia Leon Thun wniósł do § 4 dodatek, przeciw któremu wystąpił dr. Felder, poczem wniosek hr. Thuna odrzucono. Na opróżnioną posadę w trybunale państwa proponuje komisya na pierwszem miejscu profesora Exnera, a na dalszych adwokatów wiedeńskich Hermanna i Clemensa. Do komisyi finansowej wybrani: Coudenhove, Czartoryski, Felder, Hartl, Mitrowski, Schönborn; do komisyi budżetowej Wodzicki, do komisyi kolejowej: Gagern, Winterstein; do centralnej komisyi podatku gruntowego Zenkner.

Propozycya komisyi co do obsadzenia posady zastępcy członka trybunału państwa została zatwierdzona.

Wiedeń, 31 marca. Komissya budżetowa przyjęła większością głosów projekt ustawy zawierającej upoważnienie do operacyi kredytowej na pokrycie deficytu z r. 1881. W toku debaty minister finansów wywodził, że według dzisiejszej konjektury najlepiej jest powrócić do starej reguły, że państwo opłacać winno swe procenta w walucie prawnej. W roku 1876, gdy utworzono rentę złotą, stosunki targu pieniężnego były inne. Renta papierowa ma obecnie kurs dość wysoki, w instytutach pieniężnych są znaczne sumy do rozporządzenia, można przeto mieć nadzieję, że uda się przeprowadzić operacyę po takim kursie, który i w przyszłości okaże się korzystnym dla państwa. Minister musiał się zdecydować przeciw odnowieniu assygnat skarbowych, ponieważ nie uważa za rzecz stósowną przedłużać trwanie długu bieżącego. Na wywody Herbsta i Dumby co do kursu i sposobu emissyi renty oświadcza minister, że z przyczyn łatwych do zrozumienia, nie może w tym względzie udzielić komissyi bliższych wyjaśnień. Dla ministra dwa tylko względy mogą być decydującemi: po pierwsze, aby emissya odbyła się w sposób najmniej uciążliwy dla państwa, a powtóre, aby operacya przeprowadzoną została w jak najkrótszym czasie. W końcu prosi minister, aby przeprowadzenie operacyi jemu pozostawiono.

Komissya podatkowa przyjęła w trzeciem czytaniu ustawę o podatku od nafty i rozprawiała nad rezolucyą w przedmiocie uregulowania exploatacyi nafty. Większością 15 głosów przeciw 9 przyjęto brzmienie proponowane przez Trojana. Dalej przyjęła komissya po żywej rozprawie rezolucyę wzywającą rząd, aby przedłożył jak najrychlej projekt ustawy o opodatkowaniu gazu.

Komissya obradująca nad petycyą związku lekarskiego postanowiła zwrócić subkomitetowi jego sprawozdanie z wezwaniem do przedłożenia elaboratu o postępowaniu dyscyplinarnem. Na miejsce Rosera i Nitschego, którzy wystąpili z subkomitetu, wybrano Vosnjaka i Schneida.

Berlin, 31 marca. Zgromadzenie członków parlamentu uchwaliło prosić ks. kanclerza, ażeby podjął myśl porozumienia się z innemi rządami w tym duchu, żeby każde przystępujące do układu państwo było obowiązane karać morderstwa lub zamachy mordercze przeciw naczelnikom państw jako też wzywanie do podobnych zamachów i wydawać na żądanie cudzoziemców winnych morderstwa lub morderczego zamachu.

Reichs Anzeiger ogłasza nominacyę Buscha podsekretarzem stanu w ministerstwie spraw zagranicznych.

Madryt, 31 marca. Ks. Gorczakow, poseł rossyjski, wręczył listy wierzytelne.

Dekret królewski zabrania okrętom zagranicznym wpływać do portów hiszpańskich przed rewizyą sanitarną.

Petersburg, 31 marca. *Prawit. Wiestnik* ogłasza ukaz carski nakazujący utworzenie rady tymczasowej dla przywrócenia zupełnego bezpieczeństwa w stolicy. Rada składać się będzie z członków wybranych przez całą ludność i dodaną będzie do pomocy naczelnikowi miasta. Rada stanowi większością głosów o wszelkich przez naczelnika miasta zaproponowanych środkach, które zaraz po zawotowaniu i sankcyonowaniu wprowadzone będą w wykonanie. W razie braku większości głosów środek proponowany nie może być wykonany. Każdy właściciel domu i każdy opłacający rocznie czynsz mieszkalny jest wyborcą i wybieralnym. Potrzebnych środków pieniężnych dostarczy Izba skarbu państwa. W skutek ogłoszenia naczelnika miasta wybory odbędą się dzisiaj o godz. 3 po południu. Postanowienie to jest częścią ogólnego planu projektowanego przez zmarłego cara dla całego państwa.

Paryż, 31 marca. Wydobycie z wody pancernika *Richelieu*, zatopionego w porcie tulońskim, z powodu wybuchłego pożaru, odbyło się dzisiaj z zupełnem powodzeniem.

Senat odrzucił poprawkę żądającą przywrócenia listów obedyencyjnych.

Izba uchwaliła sześciomilionowy kredyt dla ofiar zamachu stanu d. 2 grudnia 1851 r.

Rada ministrów postanowiła nie kasować drugiej uchwały paryskiej rady municypalnej przeciw prefektowi policyi. Prefekt nie poda się do demisyi, lecz przy pierwszej sposobności złoży radzie municypalnej żądane wyjaśnienia.

Komisyi zajmującej się taryfą celną zalecił minister handlu szybsze prowadzenie obrad, ażeby można było przystąpić do układów z senatem względem ceł uzupełniających od zagranicznego bydła.

Londyn, 31 marca. Drukarnia aresztowanego wczoraj przywódcy socyalistów Mosta została zamkniętą. Oskarżonym on jest o podburzanie ludu w obcem państwie do zamachów i buntu. Niemieccy socyalni demokraci odbyli zebranie, na którem postanowili zaprotestować przeciw tym krokom rządu.

Praga, 1 kwietnia. (*Telegr. pr.*) *Bohemia* dowiaduje się z Brukseli, że ślub J. C. Wysokości Najdostojniejszego Arcyksięcia Następcy Tronu Rudolfa z Jej Król. Wysokością Księżniczką Stefanią odbędzie się z całą pewnością w maju.

Wiedeń, 1 kwietnia. (*Tel. pryw.*) Do *Fremdenblattu* donoszą z Berlina, że podróż Szuwałowa ma na celu zaproszenie Austryi przez Rossyę do trójcesarskiego przymierza i zwalczania stowarzyszenia międzynarodowego.

Przyjeżdżający z Petersburga mówią, że usposobienie tam panujące jest bardzo przykre. Car, według krążących pogłosek, ma otrzymywać ciągle listy z pogróżkami.

Według *Köln. Ztg.* francuzka rada ministrów nie zgodziła się na ograniczenie prawa schronienia nihilistów, gdyż krok taki wywołałby wielką niechęć przeciw rzeczypospolitej.

Petersburg, 1 kwietnia. (*Tel. pr.*) Z tekstu najświeższego ukazu carskiego należy zwrócić uwagę na następujące jeszcze szczegóły: Car postanowił położyć koniec dalszej zbrodniczej działalności, w skutek zamachu, którego celem było podkopanie porządku, uwolnić stolicę od tej hańby, że jest siedliskiem zbrodni i przywrócić spokojność mieszkańcom. W tym celu mają być wybrani delegaci całej ludności. którzy stanowić będą radę pomocniczą naczelnika miasta. Każdy z 228 cyrkułów Petersburga wybierze jednego. Wybór ten wykonany został piśmiennie za pośrednictwem komisyj które obchodziły domy. Z pomiędzy wybranych w ten sposób wybranych będzie 25 radców i tyluż zastępców, których wybór ma być przedłożony do zatwierdzenia cesarzowi.

Wszyscy gubernatorowie już wyjechali tylko jenerał Albedyński otrzymał polecenie aby jeszcze pozostał w Petersburgu.

Jenerał-gubernatorowie za trzy tygodnie zbiorą się ponownie w Petersburgu.

Prasa i publiczność w Petersburgu przyjmują sympatycznie ukaz o radzie pomocniczej naczelnika miasta, jako pierwszy krok na drodze reform. Wybory zostały dokonane. Po większej części wybrano kupców i urzędników.

Bukareszt, 1 kwietnia (*Tel. pryw.*) Z powodu burzliwych zajść na uniwersytecie w Jassach relegowano pięciu studentów. Dwaj zostali wydaleni jako cudzoziemcy. Wczoraj przeciwko kilku profesorom wytoczono śledztwo karne.

Londyn, 1 kwietnia. (*Tel. pryw.*) Prasa angielska potępia wystąpienie rządu przeciw Mostowi. Proces Mosta miał odbyć się wczoraj przed trybunałem policyi poprawczej, lecz rozprawa odłożoną została na tydzień. Sędzia odmówił wypuszczenia Mosta za kaucyą i złożone pieniądze zostały zwrócone.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 31go marca 1881, godzina 2 m. 20. Losy kredytowe 181·75, Węg. akcye kredyt. 272·25, Akcye anglo-austr. 126·20, Akcye banku Union 128·60, Akcye kolei Karola Ludwika 269·—, Akcye kolei północnej 230·25, Akcye kolei południowej 109·50, Akcye kolei Alföld. 162·25, Akcye kolei Elżbiety 205·75, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 174·—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 167·25, Wiedeńskie losy 124.25, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państwa w złocie 89·40, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 99·50, Losy regulacyi Cissy 109.25, Losy tureckie 24·10, Węgierska renta 1[illegible]·40, Akcye banku związkowego 128·20, Akcye banku obrotowego —·—. Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·20¹/₄, Węgierskie losy 116·50, Mark. niemiecki —·—. Usposobienie spokojne.

Wiedeń, 31go marca 1881, godzina 5 min. 50. Akcye kredytowe 303·70, Anglo-Austryackie —·—, Unionsbank —·—, Kolei Karola Ludwika 269·25, Południowa —·—, Renta papierowa 75·65, Galicyjskie listy zastawne 103·70, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 102·—, Losy z r. 1860 —·—, Napoleondor 9·25¹/₂, Rubel papierowy —.—. Usposobienie. —

Wiedeń, 1 kwietnia 1881, godzina 10 min. 40. Akcye kredytowe 306·75, Anglo-Austr. 125·75, Akcye banku Union 129·10, Kolej Karola Lud. 269·50. Południowa 111·60, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—. Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—. Galicyjski bank rustykalny —·—. Losy z roku 1860 —·—. Napoleondor 9·25¹/₂, Rubel papierowy —·—. Usposobienie słabsze.

Telegramy zbożowe z d. 31 marca. Wiedeń: Pszenica 11·25 do 12·25 zł., żyto 10·65 do 11.15 zł., okowita pr. 10.000 liter procent do 32.— 32·25 zł. — Buda-Peszt: Pszenica 100 klgr. (na jesień) 11.32 do 11.35 zł., rzepak (sierpień — wrzes) 12·12 zł. Berlin: Pszenica żółta (na jesień) 212·50, żyto —·—, spiritus loco 53.40, olej rzepakowy 51.30. Szczecin: Pszenica —, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 klgr. 63.40, olej rzepakowy 71·50, spirytus —·—. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —,— spirytus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 1 kwietnia 1881 o godzinie 7 rano.
Barometr 737.64mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy — 0.1°C. Psychrometr wilgotny — 0·8°C. Prężność pary 4·0mm Wilgoć 87%. Zachmurzenie 9. Wiatr SEl. Ozon 9.
Temperatura powietrza — 0.1°R.
Barometr opada.
Stan barometru nad poziom morza 764.04mm.

Przyjechali do Lwowa.
dnia 1 kwietnia 1881.

Hotel Angielski.
Pp. W. Gołaszewski z Krakowa. E. Różycki z Krakowa. A. Oppelik z Wiednia.

Hotel Warszawski.
Pp. F. Kislinge z Łoziny. J. W[illegible] z Królestwa. Franchetti z Kijowa. Lubaw Lusenko z Moskwy. J. Zakrzewski z Kijowa. A. Smólski z Kutkorza.

Hotel Europejski
Pp. W. Biskupski z Podola rossyjskiego. J. Bliziński z Bóbrki. E. Łoziński z Potoka. A. Napadiewicz z Przemyśla. J. Bogucki z Warszawy.

Hotel Langa.
Pp. Dr. L. Ebstein z Wrocławia. A. Herdan z Wiednia. E. Mütz z Wiednia. J. Broch z Wiednia. J. Schöpke z Wiednia. E. Hennel z Wiednia. J. Leicher z Cassel.

Hotel Narodowy.
Pp. E. Rideri z Monachium. Z. Steiner z Wiednia. A. Herzel z Wiednia.

Hotel Kuhna.
Pp. J. Ewy z Horożany. W. Hanisch z Wiszęki.

Odjechali ze Lwowa.
Pp. Wenze do Żółkwi. Zwehl do Żółkwi. K. Marmorosz do Karowa.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.
Według południka peszteńskiego.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mieszany).
Z Czerniowiec: o godz. [illegible] min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mieszany); o godz. [illegible] min. [illegible] po południu (pociąg mięszany)
Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 10 wieczór
Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. [illegible] min. 8 rano (pociąg mięszany) o godz. 3 min. [illegible] po południu (pociąg mięszany);
Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny); o godz. 1[illegible] min. 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 min. 30 rano (pociąg osobowy): o godz 3 min. 52 po południu (pociąg mięszany).

Odchodzą ze Lwowa.
Według południka peszteńskiego.

Do Krakowa: o godz 10 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy): o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mięszany).
Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny): o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mięszany); o godz 10 min. 50 w nocy (pociąg mięszany).
Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu); o godz [illegible]0 min. [illegible]9 w nocy (pociąg mięszany); o godz. 1[illegible] min. 32 w południe (pociąg mięszany).
Do Stanisławowa: (na Stryj) o godz. 6 min. 45 rano.
Do Podwołoczysk: (z dworca lwowskiego głównego); o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min. 10 w południe (pociąg mięszany;) o godz. 10 min. 1[illegible] w nocy (pociąg mięszany).

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 31 marca 18

	płacą	żądają
	waluta austr.	
	zł. ct.	zł. ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)		
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	267 25	170 25
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	172 50	175 50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	300 —	304 —
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	255 —	258 —
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)		
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	100 40	101 40
„ „ „ 4 pr. w. a.	93 75	94 75
„ „ „ 5 pr. okresowe	100 40	101 40
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	103 30	104 30
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	100 50	101 50
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	102 —	103 25
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92 —	94 —
4. Obligi za 100 złr.		
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	99 25	100 25
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	101 —	102 50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	102 —	— —
5. Losy miasta Krakowa	19 50	21 —
„ „ Stanisławowa	23 50	25 50
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 40	5 50
Dukat cesarski	5 44	5 54
Napoleondor	[illegible] 24	9 34
Półimperyał	[illegible] 50	9 62
Rubel rossyjski srebrny	1 50	1 65
„ „ papierowy	1 19	1 21
100 marek niemieckich	56 90	57 60
Srebro	99 50	100 50
Kupony w srebrze	99 25	100 —

Kurs giełdy wiedeńskiej
z dnia 28 marca 1881.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	75.35	75.50
luty-sierpień	75 30	75.45
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	76 40	76.55
kwiecień-październik	76.40	76 55
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	121.25	121.50
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	129.60	130.—
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	132.25	122.75
„ „ 1864 po 100 zł.	172.50	173.—
„ „ 1864 po 50 zł.	171.—	171.50
Renty Com. po 42 lir. austr.	27.—	28.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5 prc.	142.—	142.50
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1881 5 pr.	100.20	100.50
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	93.—	93.15
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	104.75	105.75
Bukowiny	97.50	98.25
Galicyi	99.50	99.80
Niższej Austryi	105.50	106.50
Siedmiogrodu	95.40	95.80
Węgier	96.70	97.10
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	125.—	125.25
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	298.25	298.50
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	785.—	790.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a. 600 złr.	808.—	810.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. mk.	584.—	586.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. „	205.25	205.75
Kol. Preszów-Tarn. (w.c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2313.—	2318.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	266.—	266 25
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	173.50	173.75
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	291.50	292.—
Połud. kol. państw. po 200 zł. w a.	108.—	108.25
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	156.75	157.25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	116.—	—.—
„ „ „ „ premiowe po 3%	99.75	100.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	100.—	—.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	106.50	107.50
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	95.50	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	94.—	94.50
„ „ „ „ „ po 5 proct.	100.30	100 70
„ „ „ „ „ po 5 proct w 37 latach zwrotne	100.30	100.70
Gal. banku hip. po 6 proc.	103.75	104.—
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	102.—	103.—
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	101.70	101.85
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	100.—	100.50
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	102.40	102.70
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	92.40	92.70
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w.cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	88.—	88.50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	106.—	106.50
„ „ po 100 zł. w. a.	101.—	101.75
Kol. gal. Kar. Lud. po 300 zł. 5 pr.	103.25	104.—
„ „ „ „ II emisyi	102.50	—.—
„ „ „ „ III. „	103.50	103.—
„ „ „ „ IV. „	101 50	—.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	92.50	93.—
z r. 1867	98.—	98.40
z r. 1868	94.75	95.—
z r. 1872	92.—	92.25
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 prc. w sr	89.—	89.25
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	181.—	181.50
Clarego po 40 zł. m. k.	41.50	42.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. mk	107.—	108.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	17.50	—.—
Losy miasta Krakowa	20.30	20.60
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	41.75	—.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	39.75	40.25
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	20.50	21.—
Salma po 40 zł. m. k.	50.25	51.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	46.25	46.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	24.—	25.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	128.50	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	65.50	.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	32.—	32.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	39 25	40.25
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.50	24.—
7. Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	117.20	117.35
Paryż za 100 fr.	46.15	46.20

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.49.—	5.51.—
„ pełnej wagi	5.49.—	5.51.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.27.—	9.28.—
Rossyjski imperyał	9.54.—	9.56.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
z dnia 31 marca 1881.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	75	55
„ „ „ w srebrze	76	65
Renta w złocie	93	65
Losy pożyczki z roku 1860	129	90
Akcye banku austro-węgierskiego	812	—
„ „ kredytowego	302	
Londyn	117	15
Srebro	—	—
Napoleondor	9	25½
Dukat cesarski men.	5	50
100 marek niemieckich	57	15

Dziennik Urzędowy.

(1533) **Erkenntnisse.**

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Graz hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 14 Februar 1881, Z. 2810, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Tagespost", Abendblatt ad Nr. 37 vom 9 Februar 1881 wegen des Artikels „Rundschau" von „Dieses professionelle" bis „Brandmal heißen?" nach § 303 St. G. verboten.

Das k. k Landesgericht als Preßgericht in Graz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 11 Februar 1881, Z 2712, die Weiterverbreitung der in Budapest erscheinenden Zeitschrift „Der Ost n" Nr. 2 vom 6 Jänner 1881 wegen des Artikels „Das allgemeine Stimmrecht oder die Revolution?" nach § 305 St. G., wegen des Artikels „Zur Arbeiterbewegung" nach § 302 St. G., dann wegen des Artikels „Illustration zur Lebensmittelverfälschung" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k k Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 16 Februar 1881, ZZ 4240 und 4340, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Pokrok" Nr. 37 vom 12 Februar 1881 wegen der Artikel „Landesüblich und „Pr ji. ání daru" nach § 300 St. G., dann der Zeitschrift „Svobodny obcan" Nr. 7 vom 12 Februar 1881 wegen des Artikils „Co rám sebá i" nach § 300 St. G., dann wegen des Artikels „Z Prahy (Pav. dopis)" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 17 Februar 1881, Z. 4393, die Weiterverbreitung der in Zürich erscheinenden Zeitschrift „Der Socialdemokrat" Nr. 4 vom 2. Jänner 18 wegen des Aufrufes „Parteigenossen! Vergeßt der Verfolgten und Gemaßregelten nicht!" nach § 310 St. G., wegen des Artikels „Ein Gedenktag" nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k Kreisgericht in Kuttenberg hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 22 Februar 1881, Z. 1506 Stf, die Weiterverbreitung der Beilage zu Nr. 15 der Zeitschrift „Kutnaské Noviny" vom 19 Februar 1881, betitelt: „Vesna Kutnohorská" wegen des Artikels „Trnelivost kutnohorské pol e" nach § 300 St. G. verboten

(1584) **Erkenntniß.**

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 8 der Zeitschrift „Parlamentär" vom 20 Februar 1881 in dem darin enthaltenen Aufsatzes unter dem Titel „Winterholler und Jahelka" das Vergehen nach § 30 St. G begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen

Wien, am 25 Februar 1881

Weittenhiller m. p

Pittinger m. p

(1656) **Erkenntnisse.**

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Kreisgericht Wr.-Neustadt als Preßgericht hat über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft zu Recht erkannt: Der Inhalt der in Nr. 6 der periodischen Druckschrift „Freiheit" ddo London, den 5 Februar 1881 enthaltenen Artikel mit der Aufschrift: „Es lebe der Krieg!" und „Johann Jakoby über Religionen" begründe den Thatbestand des Verbrechens der Religionsstörung nach § 122 a und 4 St G. B., sowie jener des in derselben Zeitschrift enthaltenen Artikels mit der Ueberschrift „Oesterreich-Ungarn" den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 300 St G. B., ferner der Inhalt des in Nr 7 derselben Druckschrift ddo. London, den 2 Februar 1881 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Auf Tritt und Schritt faule Scheiden" den Thatbestand des Verbrechens des Hochverrathes nach § 58 St. G. B. und des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 302 St G B., und es werde gemäß § 493 St. P. O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Artikel, bezeichungsweise der beiden obbezeichneten Druckschriften ausgesprochen

Wr.-Neustadt, am 25 Februar 1881.

Das k k Kreisgericht St Pölten als Preßgericht erkennt über Antrag der k k Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt der in Budapest erscheinenden Wochenschrift „Der Osten" ddo. 13 Februar 1881, Nr 3, durch die darin zum Ausdruck gebrachte Tendenz, insbesondere aber durch das Gedicht „Durch Nacht zum Licht" und die Correspondenz „Oberleutersdorf" das Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung im Sinne des § 302 St. G. begründe, es wird daher gemäß § 487 St. G. die Beschlagnahme dieser Druckschrift bestätigt und nach § 493 St P O das Verbot der Weiterverbreitung derselben ausgesprochen.

K. k Kreisgericht St Pölten,
am 24 Februar 1881.

Das k k Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 21 Februar 1881, Z 4720, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „A [illegible] é l-tv" Nr 9 vom 15 Februar 1881 wegen des Correspondenzartikels „Z V dne, [illegible] 3 ledna" nach § 300 St. G. verboten.

Das k k städt. del. Bezirksgericht als Preßgericht in Böhm.-Leipa hat auf Antrag der k k Staatsanwaltschaft mit dem Urtheile vom 17 Februar 1881, Z 26, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Abwehr" Nr 9 9 vom 5 Februar 1881 wegen des Artikels „Confiscations-Bestätigung" nach § 22 des Preßgesetzes verboten

(1701) **Kundmachung.**

Zl 1331 Das k. k Landes- als Handelsgericht in Krakau verordnet die Eintragung im Handelsregister für Einzelnfirmen der vom Gu[illegible] Fröhlich als Eigenthümer des Hotells zum schwarzen Adler in Biala angemeldeten Firma, welche derselbe zeichnen wird: „Gustaw Fröhlich"

Krakau, am 23 Jänner 1881.

(2303 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 53484. C. k wyższy sąd krajowy postanowił na mocy §. 24 ustawy z 18 lutego 1878 nr, 30 dz. u. p. ustanowić na rok bieżący następujących znawców do oszacowania przedmiotów wywłaszczeniu na rzecz kolei żelaznych uledz mogących, a mianowicie:

Z zarządu gospodarstwa miejskiego pp.:

1 Stanisława Matkowskiego, właściciela dóbr w Jezierzanach,

2 Dawida Abrahamowicza, właściciela dóbr w Siemianówce.

3. Ryszarda hr. Rozwadowskiego, właściciela dóbr w Zakrzewach.

4 Kajetana Ostaszewskiego, właściciela posiadłości gruntowej w Jeziernie.

5. Tytusa Komara, właśc dóbr w Uściu nad Prutem

6. Józefa Mysłowskiego, właśc. dóbr w Zwiniaczu.

7. Włodzimierza Puzynę, właśc. dóbr w Martynowie nowym.

8. Michała Tustanowskiego, rządcę dóbr i leśniczego w Gajach niżnych.

9 Rudolfa Jastrzębskiego, taksatora dóbr w Stanisławowie.

10. Gustawa Strawińskiego, częściowego właśc. dóbr w Niżborgu nowym.

11. Józefa Br. Brunickiego, właśc. dóbr. Bereźnicy.

Z zawodu leśnictwa:

12. Emanuela Maschka, taksatora lasowego w Weldzirzu.

13. Franciszka Chmielewskiego, egzaminowanego leśniczego w Basiówce.

14 Franciszka Tichego, egzaminowanego leśniczego i właśc. gruntu w Lubiankach niższych.

15. Jana Łysakowskiego, technika i nadleśniczego w Wysocku.

16. Edwarda Winiarskiego, nadleśniczego w Koropcu.

Z zawodu budownictwa i inżynieryi:

17. Jana Gomulińskiego, przedsiębiorcę budownictwa i właściciela realności w Brodach

18. Józefa Engla, autoryzowanego architektę we Lwowie.

19. Franciszka Hirscha, rządcę dóbr i technika w Rohatynie.

20. Ludwika Hubla, autoryzowanego inżyniera cywilnego w Tarnopolu

21. Michała Zajączkowskiego, autoryzowanego inżyniera cywilnego w Tarnopolu.

22. Mieczysława Ziembickiego, autoryzowanego inżyniera w Stryju.

23 Wincentego Wdowiszewskiego, autoryzowanego inżyniera w Sanoku.

24 Karola Bandischa emer. radcę budownictwa we Lwowie.

Dla fabryk i przedmiotów gorzelnictwa:

25. Roberta Domsa, właśc. dóbr, browaru, młyna parowego, kopalni węgla i nafty zamieszkałego we Lwowie.

26. Jakóba Galla, właśc. młyna parowego w Tarnopolu.

27. Szymona Freunda, współwłaściciela młyna parowego w Stanisławowie.

28. Leona Czekońskiego, właściciela realności i zakładu wyrobu maszyn w Czortkowie

29. Gotfrieda Strätza, właściciela tartaku parowego w Ustrzykach.

30. Teodora Bredta, właśc. hamarni w Otyni.

Dla przedmiotów górnictwa:

31. Roberta Domsa (jak wyżej).

32. Karola Balasitsa emeryt. nadradcę skarbowego i byłego referenta spraw górniczych we Lwowie.

Lwów, 16 marca 1881

(2140 1—3) **Edykt**

L. 9451. C. k. sąd powiatowy w Bohorodczanach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 95 zł. 95 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod lk. 96 sub. rep. 207 w Bohorodczanach starych położonej, dłużnika Fedora Paziuka własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz ck. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego dnia 17 czerwca 1881 o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że realność ta na termininie tym jako trzecim terminie licytacyjnym także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10% ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Bohorodczany, 11 lutego 1881.

(2303 1—3) **Edykt.**

L. 9742. C. k. sąd powiatowy w Brodach z miejsca pobytu niewiadomemu Mojżessowi Barchasz wiadomo czyni, że dla niego adwokata p. Dra Ornsteina kuratorem ustanowiono i temu ts. uchwałę z dnia 24 marca 1879 l 902 dozwalającą egzekucyjną intabulacyą pretensyi funduszu indemnizacyjnego w stanie biernym realności pod l. tab. 402 kon-k. 549 w Brodach doręczono.

Brody dnia 25 października 1880.

(2318 1-3) **Edykt.**

L 9877. C. k sąd powiatowy w Jarosławiu ogłasza iż na zaspokojenie wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 63 zł 3 ct. w. a. odbędzie się w tutejszym sądzie powiatowym w trzech terminach dnia 27 maja, dnia 1 lipca, i dnia 2 września 1881, każdym razem o godzinie 10 rano, publiczna przymusowa sprzedaż realności dłużnika Tomasza Błachuty w Jarosławiu pod l. k. 37 sub rep. 40 położonej.

Cena wywołania wynosi 1000 zł.

Wadyum 100 zł.

Akt opisania i warunki licytacyjne można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Jarosław 16 grudnia 1880.

(2122 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 2777. Wojciech Węgrzyniak z Kluszkowiec uznany marnotrawcą, kuratorem jego ustanowiono Jana Jandurę z Kluszkowiec.

C. k. sąd powiatowy.

Krościenko 12 listopada 1880.

(2221 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1525. W ślad §. 74 u. k. mianuje c. k. sąd obwodowy w Rzeszowie w miejsce zdw. Dr. Bindera, tutejszego przemysłowca Berla Verständiga zarządcą masy, a tutejszego trafikanta Wolfa Fröhlicha zastępcą zarządcy masy konkursowej Chajma Salamona Nadla

Rzeszów 10 marca 1881.

(1963 2—3) **Edykt.**

L. 18686. C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu wzywa Michała Labiaka z życia i miejsca pobytu niewiadomego, aby w przeciągu roku od daty niniejszej zgłosił się do sądu tutejszego i oświadczył się do spadku zmarłej beztestamentnie 5 lutego 1843 w Bronicy, matki Maryi Labiaka, tem pewniej, inaczej spadek ten pertraktowany zostanie z zgłaszającymi się i z Iwanem Fedczak, postanowionym kuratorem Michała Łabiaka.

Drohobycz, dnia 30 listopada 1878.

(1962 2—3) **Edykt.**

L. 354. C. k. sąd powiatowy w Bełzie ogłasza, że dnia 3 kwietnia 1877 umarł w Bełzie Tomasz Tomkiewicz bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli. Gdy miejsce pobytu Apolenii Tomkiewicz sądowi jest nieznane, przeto wzywa się tęże, by w przeciągu jednego roku od daty niniejszej zgłosiła się do tego sądu i wniosła oświadczenie do spadku, gdyż inaczej postępowanie spadkowe z mianowanym kuratorem c. k. notaryuszem Adolfem Kiernikiem przeprowadzone zostanie.

Bełz 26 stycznia 1881.

(1871 2—3) **Edykt.**

L. 1992. C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje do powszechnej wiadomości, iż odnośnie do tutejszosądowej uchwały z 14 września 1880 l. 12688 rozpisuje się celem zaspokojenia dłużnej sumy 210 zł. w. a. z pn. ponowna przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. k. 81/54 w Samborze na blichu położonej, Abrahama Nadlera i masy nieobjętej Sury Nadler własnej na rzecz cesyonaryusza Jakóba Trichtera pod następującemi lżejszemi warunkami:

1. Jako cenę wywołania ustanawia się cena szacunkowa tejże realności w kwocie 250 zł. w. a.

2. Zakład wynosi 8 pr. ceny szacunkowej t. j. kwotę 20 zł. w. a.

3. Realność ta będzie w jednym tylko terminie dnia 12 maja 1881 o godzinie 10 rano najwięcej oflarującemu za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną.

O tem zawiadamia się strony interesowane, c. k. Prokuratoryę skarbu we Lwowie c. k. urząd podatkowy w Samborze, Leizora Grünberga, tudzież tych wszystkich wierzycieli, którzyby prawo zastawu na tej realności posiedali, lub którymby niniejsza uchwała albo wczas, albo w cale doręczoną być nie mogła, przez kuratora adw. Dra Wołosiańskiego ze zastępstwem adw. Dra Witza i przez edykta.

Sambor dnia 22 lutego 1881.

(1947 2—3) **Edykt.**

L. 3941. C. k. sąd powiatowy w Mielnicy wzywa Iwana Mikołajów niewiadomego z miejsca pobytu spadkobiercę zmarłego dnia 10 kwietnia 1872 w Germakówce bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Pawła Nykołajowa, aby w przeciągu roku licząc od dnia pierwszego ogłoszenia oświadczenie swe do spadku wniósł, w przeciwnym razie postępowanie spadkowe z ustanowionem dla tegoż kuratorem Iwanem Zulakiem przeprowadzone zostanie.

Mielnica dnia 7 lipca 1875.

(2256 2—3) **Edykt.**

L. 10052. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia że w sprawie Zakładu kredyt. włościańskiego we Lwowie przeciw Janowi i Salomei Podgórczykom pto 84 zł. 24 ct. w. a. z pn. dnia 13 maja, 14 czerwca, i 19 lipca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 315 subr. 72 w Wierzawicach położonej na 200 zł. oszacowanej.

Zakład wynosi 20 zł.

Warunki licytacyi i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk 30 stycznia 1881.

(1768 2—3) **Edykt.**

L. 344. C. k. sąd obwodowy Złoczowski zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Taubę Katz zamężną Fleischer, że Izaak Schwager wniósł przeciw niej dnia 13 stycznia 1881 l. 344 pozew o uznanie prawa własności do 8/192 i 2/192 części realności pod l. k. 5 w Złoczowie ze spadku po Jucie Gittli 2 im. Katz pochodzących i i usprawiedliwienie uchwałą z dnia 31 grudnia 1874 l. 11236 dozwolonej pretensyi prawa własności do tychże części, który do wniesienia obrony pisemnej w terminie 90 dniowym zadekretowano, i że na jej koszt i niebezpieczeństwo dla niej ustanowiono kuratorem adw. dr. Wesołowskiego ze substytucyo adw. dr. Heynego i pozew niniejszy kuratorowi doręczono.

Wzywa się zatem pozwaną, by w oznaczonym czasie u ustanowionego kuratora zgłosiła się i potrzebne dowody prawne udzieliła lub też innego obrońcę ustanowiła i o tem sądowi tutejszemu doniosła, inaczej skutki złe stąd wynikłe sama sobie przypisze.

Złoczów 29 stycznia 1881.

(1964 2—3) **Edykt.**

L. 1813. C. k. sąd powiatowy w Medenicach podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Michałowi Zubrzyckiemu pto 183 złr. 1 ct. w. a. w miejsce zmarłego kuratora Aleksandra Jurkiewicza ustanowiono Jana Kruźlewskiego w Medenicach kuratorem niewiadomych wierzycieli.

Medenice, dnia 28 lutego 1881.

(1828 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 1825. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia Maryannę Balasową z miejsca pobytu niewiadomą, iż dla niej w sprawie Michała Pindery o zaintabulowanie prawa własności do realności pod l. k. 3 w Tarnowie na Zabłociu położonej, celem doręczenia odnośnej uchwały z dnia 9 września 1880 l. 9945 kuratora w osobie p. adwokata dr. Brzeskiego, zaś zrstępcą p. adwokata dr. Salomona ustanowiono.

W Tarnowie dnia 17 lutego 1881.

(2167 2—3) **Edykt.**

L. 5140. C. k. sąd powiatowy w Dubiecku ogłasza, iż w tymże przeprowadzoną zostanie dnia 11 maja, 10 czerwca i 11 lipca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna publiczna sprzedaż realności w Bachórcu pod lk. 37 sub. 2 położonej Szymona Baczy własnej, na zaspokojenie wierzytelności ck. uprzyw. galic. zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 140 zł. 64 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum 25 zł. w. a.

Protokół zastawniczego opisania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze sądowej.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się wszystkich tych wierzycieli, którzyby prawa zastawu na realności sprzedać się mającej nabyli, lub którymby z jakiejkolwiekbądź przyczyny rezolucya niniejsza lub późniejsze do tej licytacyi odnoszące się rezolucye doręczone być nie mogły do rąk kuratora p. Karola Wawrauscha c. k. notaryusza w Dubiecku.

Dubiecko, 31 grudnia 1880.

(2378 2—3) **Konkurs.**

L. 2103. Posada kancelisty sądu powiatowego w Gwoźdcu ewentualnie przy innym sądzie powiatowym lub kolegialnym Galicyi wschodniej XI klasie rangi z przynależnemi poborami jest do obsadzenia.

Ubiegający się wniosą swoje należycie udokumentowane podania w drodze przepisanej najdalej do 6 maja 1881 do Prezydyum sądu obwodowego w Kołomyi.

Lwów, 28 marca 1881.

(2351 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 10777. C. k. sąd powiatowy w Komarnie podaje do wiadomości, iż w sprawie egzekucyjnej dyrekcyi zakładu kredytowego włość. przeciw Mikołajowi Sagan i Olenie Karabin pto 100 zł. a. w. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod lk. 12/15 sub. 81 w Nowej wsi położonej, w trzech terminach dnia 3 maja, 1 czerwca i 1 lipca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena szacunkowa wynosi 200 zł.

Wadyum zaś 10 prct. ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokół zastawniczego opisania i oszacowania realności w tut. sąd. registraturze przejrzeć można.

Dla wierzycieli, którymby niniejsza uchwała z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby na realności sprzedać się mającej nabyli prawo zastawu po dniu jej zastawniczego opisania ustanowiono kuratora w osobie p. Michała Orłowicza z Komarna.

Komarno, 31 grudnia 1881.

(1870 2—3) **Edykt.**

L. 7023. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu niniejszem wiadomo czyni, że na podstawie wyroku sądu tutejszego z dnia 10 maja 1873 l. 1898 c. k. sądu krajowego wyższego z dnia 27 listopada 1873 l. 14567 i c. k. sądu najwyższego z dnia 7 października 1874 l. 7692. celem ściągnięcia na rzecz fundacyi stypendyjnej ś. p. Dr. Józefa Gerzabka, mianowicie fundacyi stypendyjnej, dla męzkich potomków brata fundatora Ferdynanda Gerzabka i siostr Karoliny Menger i Teresy Szebesta uczących się w publicznych zakładach naukowych, a wbraku takich potomków posagowej dla żeńskich, potomków tegoż rodzeństwa, tudzież dla ubogich miejscowych we Lwowie od sukcesorów ś. p. Antoniego Gerzabka się należącej pochodzącej z większej sumy 5349 zł. 37 ct. w. a, kwoty 3093 zł. 82 ct. w. a. wraz 5 prc. odsetkami od 11 maja 1880, aż do dnia rzeczywistej zapłaty obliczyć się mającemi, tudzież kosztów niniejszego podania w kwocie 45 zł. 10 ct. w. a. przyznanych, zezwala i rozpisuje w drodze dalszej egzekucyi powyższych wyroków, przymusową sprzedaż dóbr Maniowy z przyległościami Huba, Mizeraa i Sigulina przez publiczną licytacyę, która się odbędzie w dwóch terminach t. j. 14 czerwca i 14 lipca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w sali gmachu sądowego pod następującemi warunkami:

1. Przedmiotem sprzedaży są dobra Maniowy z przyległościami Huba, Mizerna i Sigulina.

Sprzedaż dóbr tych odbędzie się ryczałtowo w oznaczonych terminach, na których dobra te tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedane zostaną.

2. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w sumie 50290 zł. 40 ct. w. a. w akcie oszacowania uchwałą z dnia 24 listopada 1877 r. do l. 5625 do sądu przyjętym wykazana.

3. Każdy chęć kupna mający winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład (wadyum) 10 pr. ceny wywołania 50290 zł. 40 ct. w. a. t. j. sumę 5029 zł. w. a., bądź w gotowiznie, bądź w książeczkach kasy oszczędności, bądź w galic. obligacyach indemnizacyjnych lub też w obligacyach długu państwa, albo też w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego, c. k. uprz. galic. akcyjnego banku hipotecznego, lub c. k. uprz. austr. banku narodowego w Wiedniu.

Obligacye, listy zastawne i listy hipoteczne obliczone będą według kursu tychże, ogłoszonego w ostatnim przed licytacyą wydanym numerze urzędowej Gazety Lwowskiej, atoli nigdy powyżej pari.

Wadyum nabywcy będzie zatrzymane i w depozycie sądowym złożone, a o ileby zostało w gotowiźnie złożone w cenę kupna wliczonem, zaś wadya, innych licytujących po zakończeniu licytacyi będą im zwrócone.

4. Gdyby dobra te w dwóch pierwszych terminach, za cenę wywołania lub wyżej tej ceny sprzedane nie zostały, natenczas wyznacza się termin sądowy, na 4 sierpnia 1881 o godzinie 10 z rana z tem oznaczeniem, iż niestawający na terminie, wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępującymi uważani będą.

Resztę warunków licytacyjnych, i wyciąg tabularny dóbr rzeczonych w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać można.

C. k. sąd powiatowy.

Nowy Sącz 18 grudnia 1880.

(2192 2—3) **Edykt.**

L. 3390. W c. k. sądzie sądzie krajowym w Krakowie odbędzie się w jednym terminie dnia 5 lipca 1881, o godz. 10 rano relicytacya realności pod l. 77 Dr. VII w Krakowie położonej do Markusa Kalmana należącej pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 17353 zł. w. a.

2. Chęć kupna mający winien przed licytacyą złożyć wadyum w kwocie 867 zł w. a.

3. W dniach 14tu po doręczeniu uchwały akt licytacyjny do wiadomości przyjmującej winien nabywca $^1/_3$ część ceny kupna, a dalsze $^2/_3$ takowej w 30 dniach po wydaniu dotyczącej tabeli płatniczej do depozytu sądowego złożyć.

4. Dalsze warunki licytacyjne, ekstrakt tabularny i akt oszacowania w registraturze sądowej przejrzane być mogą.

Kraków 4 marca 1881.

(2377 2—3) **Edykt.**

L. 10344. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa niniejszem Sebastyana Heller z życia i miejsca pobytu nieznanego i tegoż spadkobierców niewiadomych, aby swe prawa do kwoty 4 zł. 30 ct. m. k. na mocy wyroku Magistratu miasta Lwowa dto 30 września 1825 l. 17953 i z Trybunału apelacyjnego z 17 stycznia 1826 l. 21418 w stanie biernym realności pod l. $316^4/_4$ Dom. 31 pag. 21 n. 2 on. i w skutek uchwały do l. 6540/826 intabulowanej w przeciągu jednego roku licząc od dnia pierwszego ogłoszenia edyktu w gazecie lwowskiej tj. do 15 marca 1882 tem pewniej zgłosili ileż po bezskutecznym upływie tego terminu amortyzacya nastąpi a względnie wpis powyższy na ponowne żądanie petenta wykreślonym będzie.

Lwów dnia 12 marca 1881.

(2365 2—3) **Konkurs.**

L. 1643. Przy sądzie krajowym wyższym w Krakowie opróżnioną została posada radcy w VI randze z płacami systemizowanemi.

Kompetenci wniosą podania do Prezydyum sądu krajowego wyższego w Krakowie w dniach 14 od dnia trzeciego ogłoszenia tego konkursu w Gazecie wiedeńskiej.

Prezydyum sądu krajowego wyższego.

Kraków 25 marca 1881.

(2363 2—3) **Edykt.**

L. 720. C. k. sąd powiatowy w Żywcu ogłasza, iż celem ściągnienia należytości Macieja i Agnieszki Pawlusów w kwocie 30 zł. 50 ct. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniu 21 kwietnia, w dniu 25 maja i w dniu 22 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna licytacyjna sprzedaż połowy realności w Radziechowach pod l. k. 107 położonej, ciało hipoteczne wykazem hipotecznym l. 304 księgi gruntowej gminy Radzichowy objęte stanowiącej, dłużnika Jana Lalika, własnością będącej z tem dołożeniem, iż na trzecim terminie licytacyjnym pomieniona realność także poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa a względnie wywołania 200 złr.

Wadyum 20 złr.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Żywiec dnia 5 marca 1881.

(2384 2—3) **Konkurs.**

L. 28/pr. Na trzy posady asystentów pocztowych z poborami XI klasy rangi i kaucyi 400 zł.

Podania należy wnieść do 4 tygodni w ck. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Lwów, 30 marca 1881.

(2197 2—3) **Edykt.**

L. 1973. C. k. sąd powiatowy deleg. miejski w Krakowie podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy 5746 złr. 79 ct. i 330 złr. w. a. z przyn. odbędzie się na rzecz Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w gmachu sądowym w dwóch terminach dnia 15 maja i dnia 15 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjna sprzedaż realności pod l. w. h. 9 w Mogile w powiecie Krakowskim położonej.

Cena wywołania wynosi 20000 złr.

Wadyum 2000 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny chęć kupna mający w tut. sądowej registraturze przejrzeć mogą.

Kraków 24 stycznia 1881.

(2156 2—3) **Edykt.**

L. 10053. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia wierzycieli masy konkursowej Samuela Jakóba Reissa, iż wskutek dokonanego dnia 3 marca 1881 wyboru p. Maurycy Rohtmana w miejsce Maurycego Bardacha który urząd swój złożył zarządcą tej masy ś. p. adw. Dr. Czeszer, zastępcą zarządcy masy zamianowany został.

Lwów 5 marca 1881.

(2355 2—3)) **Edykt.**

L. 11260. C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, iż w masie rozbiorowej Herscha Baara w skutek przeprowadzonego przez wierzycieli wyboru p. Jakób Schiffman zarządcą zaś p. Hersch Kozower zastępcą zarządcy tej masy zamianowany został.

Lwów, 12 marca 1881.

(1909 2—3) **Edykt.**

L. 8835. C. k. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszem, iż celem ściągnięcia wierzytelności galic. kasy oszczędności we Lwowie w kwocie 5205 zł 98 ct. w. a. z większej 6600 zł. w. a. pochodzącej wraz z 6 pr. od dnia 10 marca 1880 bieżącemi odsetkami z prowizyą zwłoki po 7 pr. od sta od każdej w dniu 9 marca i 9 września poczawszy od 9 marca 1880 zapadłej, a nieuiszczonej półrocznej raty po 330 złr. 60 ct. w. a. od dnia następującego po zapadłości, aż do dnia spłacenia całego dłużnego kapitału bieżącą, tudzież kosztów egzekucyjnych odbędzie się w tymże sądzie w biurze c. k. sekretarza Rady Oswalda Mochnackiego publiczna licytacya realności pod l. $301^1/_4$ we Lwowie położonej, wedle Dom 52 p. 428 n. 12 haer. dłużników Sylwestra i Anny małżonków Turskich własnej, a wedle Dom 52 p. 429 n. 20 on. dłużnej sumie za hipotekę służącej, a to w trzech terminach to jest dnia 3 maja, dnia 7 czerwca i dnia 12 lipca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Gdyby realność ta na pierwszych terminach za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną nie została wyznacza się do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 12 lipca 1881 o godzinie 4 po południu.

Cenę wywołania stanowi kwota 16000 zł. w. a. przy udzieleniu pożyczki jako wartość tej realności wyrachowana.

Wadyum wynosi 10 pr. ceny wywołania t. j. kwotę 1600 zł. w. a.

Wyciąg tabularny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w t. s. registraturze lub przy terminie.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia strony i wiadomych wierzycieli do rąk własnych, niewiadomych, zaś i tych, którzyby po dniu 18 lutego 1881 prawa rzeczowe na sprzedać mającej się realności nabyli, lub którymby uchwała niniejsza lub później wydać się mające z jakiegokolwiekbądź powodu doręczone być nie mogły do rąk równocześnie ustanowionego kuratora p. adw. Dr. Tilla, któremu na zastępcę p. adw. Dr. Stromenger przydanym jest i niniejszym edyktem

Lwów dnia 26 lutego 1881.

(2345 2—2) **Edykt**

L. 2035. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie ogłasza niniejszem niewiadomemu z miejsca pobytu Andruchowi Karaś, że tegoż ojciec Iwan Karaś dnia 10 stycznia 1877 w Wołczatyczcach bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarł, i wzywa go jako powołanego z ustawy spadkobiercę, ażeby w przeciągu jednego roku od daty niniejszego edyktu w tut. sądzie zgłosił się i deklaracyę do spadku wniósł, gdyż inaczej przeprowadzoną zostania pertraktacya spadku z oświadczonymi spadkobiercami i z ustanowionym dla niego kuratorem Ołeksą Salakiem z Wołczatycz.

Chodorów, 12 marca 1881.

(2364 2—3) **Edykt.**

L. 1738. C. k. sąd powiatowy w Żywcu ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi p. Antoniego Michałowskiego w kwocie 1000 złr. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniu 28 kwietnia 1881 w dniu 30 maja 1881 i w dniu 28 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano, publiczna sprzedaż realności w Zadzielu pod l. k. 9 położonej, ciało hipoteczne wykazem hipotecznym l. 23 księgi gruntowej gminy Zadziela objętej, stanowiącej, Dawida Holzera a względnie jego leżącej masy spadkowej własnością będącej, z tem nadmienieniem, iż na trzecim terminie licytacyjnym pomieniona wyżej realność także poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa a zarazem wywołania 3015 złr.

Wadyum 300 złr.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i ekstrakt hipoteczny przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Żywiec dnia 12 marca 1881.

(2361 2—3) **Edykt.**

L. 9227. C. k. sąd powiatowy w Radziechowie podaje do powszechnej wiadomości, że dnia 29 kwietnia, 31 maja i 30 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności w Witkowie nowym pod Nr. 216 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej do Maryi Krzyżanowskiej i masy spadkowej Łukasza Krzyżanowskiego należącej, celem ściągnienia sumy 178 złr. 50 ct. w. a. na rzecz Mendla Zeigera.

Cena wywołania 380 złr.

Zakład 38 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Radziechów 19 lutego 1881.

(2373 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2575. C. k. sąd powiatowy Podgórski podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Ignacego Morawitza przeciwko Stanisławowi Słomce w kwocie 1100 złr. w. a. z przyn. odbędzie się dnia 27 kwietnia, 30 maja i 27 czerwca 1881, każdym razem o 10 godzinie przed południem, w tutejszym sądzie egzekucyjna licytacya realności dłużnika pod l. k. 235 w Swiątnikach górnych położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania wynosi 2220 złr.

Wadyum zaś 220 złr.

Resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.

Podgórze dnia 18 czerwca 1880.

(2374 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 161. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie, ogłasza, że przedsięweźmie przymusową sprzedaż jednej trzeciej części realności włościańskiej, w Bałuciance pod l. k. 26/36 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika Wasyla Cyrki własnej, celem ściągnienia przez Jakóba Frischa wywalczonej sumy 59 złr. w. a. z pn. w dniu 4 kwietnia 1881 o godzinie 10 przed południem w za budowaniu tusądowem.

Cena szacunkowa realności tej wynosi 330 złr.

Zakład zaś 10% takowej.

Resztę warunkow. tudzież akt opisania i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Rymanów dnia 5 lutego 1881.

(2354 2—3) **Edykt.**

L. 11328. Lwowski c. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomego z obecnego miejsca pobytu Mojżesza Westfrieda, iż celem doręczenia mu ts. uchwały z dnia 31 grudnia 1880 l. 57532 dozwalającej egzekucyjną intabulacyę kwoty 700 złr. z pn. na rzecz c. k. uprzyw. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie w stanie biernym realności pod l. 68 w Rzeszowie położonej Mojżesza i F igi Westfriedów własnej, zamianowano dla tegoż Mojżesza Westfrieda kuratora ad actum w osobie p. adw. Dr. Wessel z substytucyą p. adw. Dr. Raresa i że powyższą uchwałę jednocześnie doręcza się ustanowionemu jak powyżej p. kuratorowi.

Lwów dnia 19 marca 1881.

(1720 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 9047. C. k. sąd powiatowy w sprawie egzekucyjnej Lejzora Fas przeciw Mendlowi Schandel o 113 zł. 50 ct. w. w. dla niewiadomych ze życia i miejsca pobytu Reginy, Jana, Fryderyka i Katarzyny Sieglerów mianuje ck. Notaryusza p. Antoniego Hanusza kuratorem temuż rezolucya t.s. tabularna dla Reginy, Jana, Frydryka i Katarzyny Sieglerów przeznaną, doręcza i tychże o tem niniejszym edyktem uwiadamia.

Łańcut 20 stycznia 1881.

(2195 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2307. C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi Józefa Bigo w kwocie 100 zł. w. a. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. k. 105/113 w Samborze w dzielnicy miasta położonej, wedle dom. VII. pag. 21 n. 1.2 haer. dłużniczki Julii 1go Sadowskiej, 2go Sawaryn, 3go Faryło, 4go Hanik własnej, protokołem de pra s 28 czerwca 1880 l. 9706 przymusowo ocenionej dnia 19 maja, dnia 23 czerwca i dnia 21 lipca 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem pod następującemi warunkami:

1) Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa w kwocie 1898 zł. w. a.

2) Wadyum wynosi 10 proc. ceny szacunkowej.

3) Realność ta zostanie na pierwszych dwóch terminach tylko za, lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim także i niżej takowej, jednak nie niżej kwoty 500 zł. w. a. najwięcej ofiarującemu sprzedaną.

Gdyby przy ostatnim terminie i tej kwoty uzyskać nie było można, natenczas wyznacza się celem ułożenia warunków lżejszych nowy termin na dzień 4 sierpnia 1881 o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie, na który wierzycieli hipotecznych z tem się wzywa, iż niejawiący się, jako milcząco przystępujący do wniosków jawiących się uważani będą.

4) Dalsze warunki można przejrzeć w t. s. registraturze.

O tem zawiadamia się Józefa Biga, deklarowanych spadkobierców ś. p. Julii Hanik, a to Jana i Józefa Serafin i Jana Sajewicza, tudzież małoletnich Paulinę i Izabelę Serafin przez ustanowionego dla nich kuratora adw. dr. Ehrlicha ze zastępstwem ad. dr. Witza, Annę Ostrowską, Antoninę Faudaryj, Katarzynę Furmanik, Rozalię Sajewicz, Antoninę Turczynowicz i Jana Hanika, dalej c. k. Prokuratoryę skarbu i c. k. główny urząd podatkowy w Samborze, wierzycieli hipotecznych Amalię Tępiś i Annę Bigo, niemniej wszystkich tych wierzycieli, którzyby prawo zastawu na tej realności po dniu 31 lipca 1880 uzyskali, lub którymby niniejsza uchwała albo wcale, albo wcześnie doręczoną być nie mogła przez kuratora adw. dr. Wołosiańskiego ze zastępstwem adw. dr. Pawlińskiego i przez edykta.

Sambor dnia 2 marca 1881.

(2200 2—3) **Edykt.**

L. 5572. C. k. sąd powiatowy w Dukli zawiadamia Wiktora hr. Starzeńskiego z miejsca pobytu nieznanego, że wydał na prośbę Wojciecha Pika prawonabywcy Amalii Bośniackiej na podstawie aktu notaryalnego z daty Dukla 25go września 1870 przeciw niemu na dniu 19 sierpnia 1878 l. 3112, nakaz zapłacenia Wojciechowi Pikowi resztującej ceny kupna realności pod Nk. 120 w Dukli w kwocie 1320 zł. z pn. i że ustanowił dla niego kuratora Ludwika Dłużniewskiego w Dukli.

Wzywa się tedy Wiktora hr. Starzeńskiego, by ustanowionemu kuratorowi środki do obrony potrzebne udzielił, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie musiał.

Dukla 10 lutego 1881.

(2199 2—3) **Edykt.**

L. 7184. C. k. sąd powiatowy brodzki zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Ludwikę Owczarską i Helenę Chachulską, że celem doręczenia im tusądowej uchwały z dnia 31 stycznia 1879 licz. 9847, którą dla zaspokojenia renty zaległej w kwocie 3 zł. 1 ct., kapitału 7 zł. 70 ct. tudzież rocznych rat w ogólnej sumie 84 zł. 40 ct z pn. dozwolona na rzecz funduszu indemnizacyjnego egzekucyjnego prawa zastawu na realności pod l. kons. 898 i 899 l. tab. 685, 690 i 693 i egzekucyjne zaświadczenie w Brodach pod l. kons. 684 zostać ustanowiony kuratorem adwokat dr Weisstein w Brodach.

Wzywa się tedy Ludwikę Owczarską i Helenę Chachulską by celem bronienia swych praw w podpisanym sądzie się zgłosiły lub kuratorowi swemu informacyi udzieliły.

Brody 6 listopada 1880.

(2202 2—3) **Edykt.**

L. 1801. C. k. sąd powiatowy w Radłowie wzywa niewiadomą z miejsca pobytu Franciszkę Pilarską, ażeby w ciągu roku od daty niniejszego edyktu w sądzie tym się zgłosiła i deklaracyą do spadku po ojcu jej Stanisławie Pilarskim w Borzęcinie z pozostawieniem kodycylarnego ostatniej woli rozporządzenia w dniu 19 kwietnia 1878 zmarłym, tem pewniej wniosła, gdyż w razie przeciwnym postępowanie spadkowe z dziedzicami, którzy oświadczenie do spadku wnieśli, oraz z ustanowionym dla niej kuratorem Janem Pilarskim ukończonem będzie.

Radłów, 29 stycznia 1881.

(2165 2—3) **Edykt.**

L. 2691. C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do wiadomości, że kasa pożyczkowa powiatowa Drohobycka przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Kasprowi Mongeld o zapłacenie 100 zł. w. a. z pn. tutejszą uchwałą z dnia 14 września 1880 l. 20115 uzyskała na podstawie aktu notaryalnego z daty Drohobycz 1 kwietnia 1878 l r. 13022 egzekucyjne ocenienie połowy z połowy prawa pola i połowy z połowy domu i stodoły pod l. k. 46/116 na przedmieściu Zawieżna w Drohobyczu która to uchwała kuratorowi adwokatowi Drowi Gehrterowi ustanowionemu doręczoną została.

Drohobycz dnia 10 lutego 1881.

(2198 1—3) **Edykt.**

L. 9673. C. k. sąd powiatowy w Bolechowie podaje do wiadomości, że na żądanie Mojżesza Hauptmana celem zaspokojenia kwoty 264 złr. z pn. po potrąceniu kwot 60 złr. 71 ct. i 69 złr. 65 ct. na poczet tejże wierzytelności uiszczonych odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznego przetargu realności pod l. 34 w Bolechowie ruskim położonej ciało tabularne stanowiącej dłużnika Michała Łatyk własnej na dniu 31 maja 1881 i dniu 30 czerwca 1881, każdym razem o 10 godzinie rano z tem, że realność ta na tych terminach tylko za lub powyżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Wrazie gdyby na tych terminach ceny szacunkowej nie ofiarowano wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 2 sierpnia 1881 z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości gł sów stawających przystępujący uważani będą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1990 złr.

Zakład 10/100.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych tudzież ekstrakt tabularny można w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Bolechów 18 stycznia 1881.

(2149 1—3) **Edykt.**

L. 7615. Małżonków Wojciecha i Maryę Lisowskich z Strachocina powiatu Sanockiego pochodzących wzywa się, by w przeciągu roku od dnia dzisiejszego do spadku po ich synu Teodorze Lisowskim w Serajewie 25 marca 1879 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarłym zgłosili się i oświadczenie swe wnieśli, ileżby pertraktacya spadku z ustanowionym dla nich kuratorem adwokatem panem Ilnickim i zgłaszającymi się spadkobiercami przeprowadzoną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sniatyn dnia 31 stycznia 1881.

(1806 1—3) **Edykt.**

L. 7245. Lwowski c. k. sąd krajowy z powodu wytoczonego dnia 15 lutego 1881 l. 7245 pozwu Korduli z hr. Komorowskich Lipskiej przeciw Chrystynie Koss, Antoniemu Zuccaniemu, Dyonizemu Pogłodowskiemu, Franciszce Immer de Traueufeld, Janowi Wincentemu hr. Bąkowskiemu i tychże wszystkich nieznanym spadkobiercom, dalej przeciw masie krydalnej Samuela Goldschmida i nieznanym z życia, nazwiska i miejsca pobytu spadkobiercom tegoż krydataryusza, dalej nieznanym z nazwiska, życia i miejsca pobytu wierzycielom tej masy krydalnej i nieznanym spadkobiercom wierzycieli krydalnych, tudzież nieznanym spadkobiercom Michała Horodeckiego, Jana Engla, Karoliny Pieściorowskiej i Franciszka Cieszkowskiego, dalej c. k. Prokuratoryi skarbu imieniem funduszu taks i innych należytości, wreszcie przeciw gminie miasta Lwowa, o uznanie praw do ceny kupna realności pod l. 50 1/4 we Lwowie w ts. depozycyi przechowanej za zgasłe, wykreślenie adnotacyi z tej ceny kupna i uznanie własności powódki do takowej, ustanawia dla zapozwanych na pierwszem miejscu nieznanych z życia i miejsca pobytu Chrystyny Koss, Antoniego Zuccani, Dyonizego Pogłodowskiego, Franciszki Immer de Trauenfeld, Jana Wincentego hr. Bąkowskiego i dla ich nieznanych spadkobierców, dalej dla masy krydalnej Samuela Goldschmida, przez były niegdyś magistrat lwowski petraktowanej, której akta jednak w zupełności zaginęły, tudzież dla nieznanych spadkobierców krydataryusza i nieznanych z życia, nazwiska i miejsca pobytu wierzycieli tejże masy i równie nieznanych spadkobierców tychże wierzycieli, dalej dla nieznanych z nazwiska, życia i miejsca pobytu spadkobierców Michała Horodeckiego, Jana Engla, Karoliny Pieściorowskiej i Franciszka Cieszkowskiego, kuratora ad actum w osobie p. adw. Dr. Sterskiego z substytucyą p. adw. Dr. Rogalskiego, a doręczając rzeczony pozew do pisemnego postępowania z terminem dni 90 do wniesienia obrony dzisiejszemu ustanowionemu kuratorowi, o tem nieobecnych i nieznanych na pierwszem miejscu pozwanych przez niniejszy edykt do właściwego zastosowania się zawiadamia.

Lwów dnia 26 lutego 1881.

(2307 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 2635. W sądzie tutejszym odbędzie się dnia 9 i 30 maja i 20 czerwca 1881 o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności pod nr. 108 w Pewli Slemieńskiej składającej się z 3 morgów 883 kwadr. s. domu mieszkalnego, szopy i stodoły Michała Biernatka własnej, niehipotecznej na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim niżej takowej.

Cena szacunkowa stanowi 430 zł., wadyum 43 zł.

Resztę warunków przeglądnąć można w tut. registraturze.

Slemień, 31 grudnia 1880.

(2395 1—3) **Edykt.**

L. 986 C. k. sąd obwodowy w Kołomyi podaje do wiadomości, że w celu ściągnienia wierzytelności uprzywilejowanego akc. banku hipotecznego we Lwowie przeciw Taubie Krauthammer, zamężnej Wieliczker w kwocie 113 zł. 40 ct., 113 zł. 40 ct. i 1591 zł. 8 ct. w. a. z pn. wywalczonej, rozpisuje ponowną sprzedaż realności pod l. 80 m. w Kołomyi położonej, wedle Dom III pag. 344 n. 4 haer. dłużniczki własnej, pod warunkami w tusądowym edykcie z dnia 11 marca 1880 do l. 2462 (w Gazecie Lwowskiej nr. 73, 74, 75 z roku 1880) ogłoszonemi, a uchwałą z dnia 31 marca 1880 l. 3189 sprostowanemi.

W celu przeprowadzenia tej sprzedaży wyznacza się dwa termina to jest na dzień 4 kwietnia i 9 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze VI, w razie zaś gdyby realność ta przy tych terminach po cenie szacunkowej lub wyżej sprzedaną nie została wyznacza się w celu ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 9 maja 1881 o godzinie 4 po południu w biurze VI.

Z nazwiska i imienia niewiadomego wierzyciela, któryby na hipotecie realności pod l. 80 w Kołomyi pożyczkę aż do wysokości 10000 zł. w. a. udzielił uwiadamia się na ręce adwokata Dr. Maramorosza w Kołomyi.

Kołomyja 3 lutego 1881.

(2408) **Ogłoszenie.**

L. 457. Ze strony komisyi dla zakładania ksiąg hipotecznych z c. k. sądu powiatowego w Zborowie wydzielonej, wyznacza się do rozpoczęcia dochodzeń miejscowych w celu założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Lawrykowce i Trawotłoki termin na dzień 12 kwietnia 1881 o godzinie 9 przed południem, na którym każdy, kto ma interes w zbadaniu stosunków posiadania, zgłosić się i wszystko cokolwiek dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna, przytoczyć może.

C. k. sąd powiat wy.

Zborów dnia 24 lutego 1881.

(2391 1—3) **Edykt.**

L 383 C. k. sąd powiatowy w Radziechowie podaje do powszechnej wiadomości, że w dniach 29 kwietnia, 31 maja i 30 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym sprzedaż domu bez numeru koło Mierowa położonego, własność Sary Gottlieb stanowiącego, celem zaspokojenia sumy 66 zł. 66 ct. przez Stanisława hr. Badeniego wywalczonej.

Cena wywołania 300 zł.

Zakład 30 zł.

Resztę warunków licytacyi wolno przejrzeć w registraturze tutejszego sądu.

C. k. sąd powiatowy

Radziechów 17 lutego 1881.

(2394) **Ogłoszenie.**

L. 79. C. k. komisya hipoteczna zawiadamia, że dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej „Drah symów" w powiecie Sniatyńskim położonej 7 kwietnia 1881 rozpoczyna.

Interesowani mogą się zgłosić na miejscu dochodzeń u komisarza hipotecznego.

Kołomyja 30 marca 1881.

(2390) **Ogłoszenie.**

L. 19. Komisya hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym w Pilznie urzędująca ogłasza, iż arkusze posiadania dla gminy katastralnej Tworzeń górne wraz z sprostowaniemi spisami posiadłości i posiadaczy, kopiami map katastralnych i protokołami dochodzeń do powszechnego przejrzenia wyłożyła.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być winny ustnie lub piśmiennie w c. k. sądzie powiatowym, a do przeprowadzenia dalszych dochodzeń, w skutek podniesionych zarzutów niezbędnych wyznacza się dzień 14 kwietnia 1881 na którym zarzuty i przed komisyą hipoteczną wnoszone być mogą.

Pilzno dnia 31 marca 1881.

(2398) **Ogłoszenie.**

L. 12 C. k. komisya hipoteczna zawiadamia, iż wyłożyła do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania i inne akta służyć mające do założenia księgi gruntowej dla gminy „Poręba".

Zarzuty przeciw prawdziwości takowych wnoszone być mogą do dnia 4 kwietnia 1881, na którym w razie potrzeby dalsze dochodzenia prowadzone będą.

Tarnów dnia 27 marca 1881.

(2299) **Obwieszczenie.**

L. 1149. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie podaje do wiadomości, że kasa zaliczkowa, Nadzieja w Kańczudze stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną porąką na walnem nadzwyczajnym zgromadzeniu dnia 13 lutego 1881 odbytem nowomianowanych członków Dyrekcyi a mianowicie.

1. Kontrolorem p. Jana Chmurę w miejsce p. Obmińskiego Henryka.

2. Zastępcą kontrolora p. Jana Wołoszyńskiego sekretarza gminnego w miejsce p. Ignacego Nowickiego i

3. Zastępcę Dyrektora p. Michała Wołoszyńskiego właściciela realności ustanowiła.

W Rzeszowie dnia 3 marca 1881.

(1851 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 5691. Celem zaspokojenia grzywien 50 zł., 100 zł., 100 zł., 100 zł. kosztów komisyjnych 11 zł. 76 ct. 14 zł. 27½ ct., 13 zł. 74½ ct. i 17 zł. 30 ct. kosztów egzekucyjnych 10 zł., 15 zł. 11 ct. i 15 zł. 30 ct. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod lk. 77 w Hrehorowie położonej dłużnika Markusa Kopla własnej, w dniu 28 kwietnia, w dniu 1 czerwca i w dniu 7 lipca 1881, zawsze o godzinie 10 z rana tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 879 zł.; wadyum wynosi 87 zł. 90 ct.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności mogą być przejrzane w tusąd. registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Rohatyn dnia 24 lutego 1880.

(1811 3—3) **Edykt.**

L. 8040. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że c. k. uprz. galic. akc. bank hipoteczny we Lwowie o uznanie wypłacalności 3 rat pożyczkowych po 276 zł. i reszty kapitału 5632 zł. 32 ct. w. a. z pn. z ceny kupna realności pod l. $500^4/_4$ we Lwowie, przeciw Stanisławowi Jarmundowi i Adolfowi Diamandowi i innym pod dniem 31 grudnia 1880 l. 57904 pozew wniósł, który do postępowania pisemnego uchwałą z dnia 8go stycznia 1881 dekretowany został.

Ponieważ miejsce pobytu Stanisława Jarmunda i Adolfa Diamanda jest niewiadomem, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania i na ich koszt i szkodę tutejszego adwokata dr. Skowrońskiego ze substytucyą adwokata dr. Bobownika kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej, dla Galicyi przepisanej, przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytułu prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów dnia 26 lutego 1881.

(1837 3—3) **Edykt.**

L. 8484. C. k. sąd powiatowy rozpisuje na zaspokojenie pretensyi banku galic. dla handlu i przemysłu w kwocie 169 zł. i 50 zł. egzekucyjną sprzedaż realności pod lk. 178 w Mielcu położonej, Franciszka i Wiktoryi Borzęckich własnej, w jednym terminie na dniu 2 maja 1881 o godzinie 10 rano, odbyć się mającą.

Cena wywołania 840 zł., wadyum 84 zł.

Protokół opisania i resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Mielec dnia 30 stycznia 1881.

(1855 3—3) **Edykt.**

L. 7709. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie powołuje Pawła Piotrowskiego, aby do spadku po beztestamentalnie w Wulce 3 lutego 1881 zmarłym Aleksym Piotrowskim, do jednego roku się zgłosił w przeciwnym albowiem razie postępowanie spadkowe z kuratorem Dmytrem Suchorskim przeprowadzone będzie.

Rymanów 30 grudnia 1881.

(2270 3—3) **Edykt.**

L. 2746. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszym edyktem w sprawie c. k. uprzyw. galic. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie przeciw Józefowi Kalasantemu Deszkiewiczowi i Grzegorzowi recte Jerzemu Krainak pto. 2537 złr. 50 ct. 2537 złr. 50 ct. 68666 złr. 29 ct. w. a. z pn. niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Kalasantego Deszkiewicza, iż celem doręczenia temuż uchwały z dnia 5 kwietnia 1880 l. 3632 dla kuratora w osobie adw. Dr. Smutnego z zastępstwem adw. Dr. Rosenbacha w Przemyślu ustanowiono polecając mu, aby z kuratorem się porozumiał, lub innego pełnomocnika sądowi wczas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl dnia 16 marca 1881.

(2257 3—3) **Edykt.**

L. 11133. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że w sprawie Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Michałowi Fedynie pto. 239 złr. 80 ct. w. a. z pn. dnia 13 maja, 14 czerwca i 15 lipca 1881 każdym razem o godzinie 10tej rano, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 103 w Dembnie położonej na 450 zł. oszacowanej.

Zakład wynosi 45 złr.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w aktach do przejrzenia.

Leżajsk dnia 21 stycznia 1881.

(2358 3—3) L. 554.

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia posady zastępcy prowadzącego metryki izraelickie w Bochni, rozpisuje się niniejszem w myśl §. 4 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15 marca 1875 l. 12944 konkurs do końca kwietnia 1881 r.

Ubiegający się o tę posadę, winni wnieść do tutejszego c. k. Starostwa prośbę własnoręcznie przez siebie napisaną w której mają wykazać dokumentami rodzaj zatrudnienia jako też dotychczasowe nienaganne zachowanie się, a w końcu, że władają dokładnie językami krajowemi.

Bochnia 15 marca 1881.

(1943 3—3) **Edykt.**

L. 10017. C. k. sąd powiatowy w Białej, oznajmia na żądanie Franciszka Kudra de. pr. 24 listopada 1880 do n. 10017 w stanie biernym posiadłości, zapisanych na wykazach hipotecznych l. 43 i 191 w księdze głównej gminy katastralnej Komorowice zaintabulowane jest na podstawie skryptu dłużnego z dnia 2 stycznia 1806 pod 1 łącznie prawo zastawu dla wierzytelności w kwocie 200 zł. w bankocetlach na rzecz spadkobierców Maryanny Keller.

Wzywa się zatem wyż wymienionych z miejsca pobytu i z życia niewiadomych wierzycieli lub ich prawnabywców, dla których kurator ad actum w sobie p. Dr. Stanisława Lazarskiego ustanowiony zostaje, aby wprzeciągu jednego z dniem ostatniego grudnia 1881 kończyć się mającego roku zgłosili swoje pretensye które sobie do powyższej wierzytelności roszczą, gdyż w przeciwnym razie owa wierzytelność na żądanie podającego umorzena i wykreśloną będzie.

C. k. sąd powiatowy

Biała dnia 22 grudnia 1880.

(2254 3—3) **Edykt.**

L. 10050. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że w sprawie Zakładu kredytowego wł. włościańskiego we Lwowie przeciw Mikołajowi Bakowi pto. 245 złr. w. a. z pn. dnia 10 maja, 10 czerwca i 12 lipca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 189/subr. 20 położonej, na 700 zł. oszacowanej.

Zakład wynosi 70 złr.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk 30 grudnia 1880.

(1954 3—3) **Edykt.**

L. 56905. C. k. sąd krajowy we Lwowie z powodu dozwolonego uchwałą z dnia dzisiejszego dl. 56905 wydania Henrykowi Kruszewskiemu 7/9 części funduszów na rzecz masy spadkowej śp. Antoniny Krajewskiej w tutejszym c. k. urzędzie depozytowym przechowanych ustanawia dla nieobecnych Wiktora i Ludwika Caspary, Konstantego Manasterskiego, Zuzanny, Eleonory, Maryanny i Rozalii Starzewskich, a ewentualnie dla ich nieznanych spadkobierców lub prawonabywców, kuratorem adw. Dr. Szwedzkiego, któremu wspomniana uchwała doręczoną zostaje, o czem kurandów z tem wezwaniem się zawiadamia, aby służące do strzeżenia swych praw środki kuratorowi udzielili, lub innego zastępcę sobie obrali, gdyż ze zaniedbania wyniknie następstwa sami sobie przypiszą.

Lwów 5 marca 1881.

(1706 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 807. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niniejszem Kornelę Morgensternową z miejsca pobytu niewiadomą, iż celem doręczenia tejże uchwały egzekucyjnej z 27 grudnia 1880 l. 17635 w sprawie egzekucyjnej Tarnowskiej kasy oszczędności przeciw niej o zapłacenie 825 zł. w. a., tudzież dalszych w tej sprawie zapaść mających uchwał, ustanowił kuratorem adwokata Dr. Malawskiego ze zastępstwem adw. Dr. Gałeckiego i temuż powołaną uchwałę wręczył.

W Tarnowie dnia 17 lutego 1881.

(1704 3—3) **Edykt.**

L. 700. C. k sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie zawiadamia nieobecną Anielę Romanowską, że przeciw niej na prośbę Arona Kimla na podstawie weksłu z daty Monasterzyska 7 maja 1880 nakaz zapłaty sumy 864 zł. w. a z 6 pr. od dnia 8 października 1880 i kosztów 3 złr. 51 ct. dnia dzisiejszego wydanym i ustanowionemu dla niej w osobie adw. Dr. Kwiatkowskiego z zastępstwem adw. Dr. Szydłowskiego w Stanisławowie kuratorowi doręczonym został, któremu nieobecna albo swą informacyę przysłać, lub też innego pełnomocnika sądowi wskazać ma, złe skutki bowiem zaniechania sprawy sama sobie przypisać będzie miała.

Stanisławów 21 stycznia 1881.

(1751 3—3) **Edykt.**

L. 454. C. k. sąd powiatowy w Kolbuszowy wiadomem czyni, że z powodu wniesionego przez Izraela Rosenberga przeciw nieobecnym i z miejsca pobytu niewiadomym Józefowi Maryannie Kaczorom podania z d. 28 stycznia 1881 l. 454 celem zaspokojenia należytości 56 zł. w. a. z pn. ts. rezolucyą z d. 19 lutego 1881 l. 454 zezwolono na zapowiedzenie i przyznanie na własność kwoty 60 zł. w. a. egzekutom od Józefa Wraźnia należnej.

Dla niewiadomych z miejsca pobytu Józefa i Maryanny Kaczorów ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum w osobie c. k. notaryusza Lityńskiego i tychże wzywa, by kuratorowi odpowiednich dokumentów udzielili, lub innego zastępcę prawnego wskazali.

Kolbuszowa 19 lutego 1881.

(1792 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 370. C. k. sąd obwodowy Rzeszowski wiadomo czyni, że dla wierzyciela Samuela Grabscheida, z miejsca pobytu niewiadomego, któremu dotąd uchwała tutejsza z 12 sierpnia 1880 do l. 4321 wyznaczająca termin do likwidacyi wierzytelności z ceny kupna sprzedanych ruchomości Lazara Siegla zaspokoić się mających, doręczoną być nie mogła, kuratora w osobie p. adwokata Maks Kostheima, któremu za substytuta p. adwokata Fechtdegena dodaje ustanowionym został, z tem dołożeniem, aby praw kuranda swego przestrzegał.

Rzeszów 10 lutego 1881.

(1805 3—3) **Edykt.**

L. 8045. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niniejszem nieznanego z miejsca pobytu Jana Hankiewicza, że w sprawie egzekucyjnej Lwowskiej spółki zaliczkowej Stowarzyszenia urzędników przeciw niemu o zapłacenie sumy wekslowej 106 zł. w. a. z pn. ustanowiono dla niego kuratora w osobie adw. Dr. Dornbacha we Lwowie, któremu doręcza się ts. uchwałę z 15 stycznia 1881 l. 1339

Wzywa się przeto Jana Hankiewicza, aby doniósł sądowi tutejszemu o swem obecnem miejscu pobytu, albo zniósł się ze swym kuratorem celem obrony swych praw.

Lwów dnia 26 lutego 1881.

(1945 3—3) **Edykt.**

L. 8145. C. k. sąd powiatowy w Medenicach wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Stefana Pikulika, aby w przeciągu roku zgłosił się do tutejszego sądu i oświadczył się do spadku po matce Maryi Pikulikowej, zmarłej w Horucsu 15 marca 1847 bez rozporządzenia ostatniej woli, gdyż inaczej spadek ten z zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dlań kuratorem Ołeksą Sobotykiem pertraktowany będzie.

Medenice 28 grudnia 1880.

(1796 3—3) **Edykt.**

L. 5651. C. k. sąd powiatowy w Kętach w sprawie spadkowej po śp. Janie Brzuchańskim na Węgrzech w dniu 4 sierpnia 1873 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarłym wzywa niewiadomych z miejsca pobytu Franciszka i Wojciecha Brzuchańskich synów tegoż spadkodawcy, aby w przeciągu jednego roku od daty tego edyktu w sądzie tutejszem się zgłosili i deklaracyę do spadku wnieśli, w przeciwnym bowiem razie spadek z zgłaszającymi się spadkobiercami i z kuratorem tutejszym p. adw. Dr. Chrzanowskim dla Franciszka i Wojciecha Brzuchańskich ustanowionym pertraktowanym będzie.

Kęty 2 lutego 1881.

(2218 3—3) **Edykt.**

L. 10379. C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy sprzedawać będzie w drodze egzekucyi realność pod l. 85/142 rep. Nr. 162 w Tyśmienicy położoną Hawryły Kwoczoka wedle Dom. VIII. pag. 83 n. 1 haer. własną na zaspokojenie należytości c. k uprzyw. gal. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 36 złr. 80 ct. 36 złr. 80 ct. 679 złr. 36 ct. w. a. z pn.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 2360 złr.

Do przeprowadzenia licytacyi wyznaczony termin na 20 maja 1881 w tut. c. k. sądzie o 10 rano na którym to terminie powyższa realność za cenę szacunkową 2360 złr. w. a. lub też poniżej tej ceny sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 118 złr. w. a.

Nabywca winien będzie do 30 dni po doręczeniu mu uchwały akt licytacyi zatwierdzającej tut. c. k. sądowi wykazać, iż wszelkie rządowe należytości na kupionej realności ciężące zaspokojenie lub zabezpieczone zostały i że resztującą cenę kupna do depozytu sądowego złożył poczem ta realność w fizyczne posiadanie oddaną mu zostanie.

Resztę warunków licytacyi tudzież wyciąg hipoteczny realności mogą interesowani w tusąd. registraturze przejrzeć,

C. k. sąd powiatowy.

Tyśmienica 3 marca 1881.

(2145 3—3) **Edykt.**

L. 11501. W c. k. sądzie delegowanym miejskim w Nowym-Sączu odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności kasy zaliczkowej w Nowym-Sączu Towarzystwo zarejestrowane z nieograniczoną poręką w kwocie 200 zł. w. a. z pn. egzekucyjna publiczna sprzedaż ciała hipotecznego w gminie Piątkowa położonego, wykazem hip. L. 11 objętego, dłużnika Franciszka Łukasika własnego, na kwotę 1374 zł. 20½ ct. w. a. oszacowanego w trzech terminach a mianowicie na dniu 29 kwietnia, na dniu 20 maja i na dniu 3 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano z tem nadmienieniem, iż rzeczone ciało hipoteczne na tych trzech terminach poniżej ceny szacunkowej sprzedane nie będzie.

Wadyum wynosi kwotę 137 zł. i ma być w gotówce złożone.

Reszta warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania mogą być w registraturze sądowej przejrzane.

Dla wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 17 czerwca 1881 do hipoteki sprzedać się mającej realności weszli i dla tych wszystkich, którymby uchwała licytacye rozpisująca i dalsze następstwa z jakiegokolwiek bądź powodu nie mogły być doręczone ustanawiano kuratora ad actum adwokata dr. Sehornsteina w Nowym-Sączu.

Nowy-Sącz 21 stycznia 1881.

(1810 3—3) **Edykt.**

L. 1812. C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa niniejszem posiadaczy kuponu na 25 zł. m. k. opiewającego dnia 1 listopada 1880 płatnego od obligacyi indemnizacyjnej Galicyi zachodniej Nr. 7864 na 1000 zł. m. k. opiewającej, aby powyższy kupon w przeciągu roku sześciu tygodni i trzech dni od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu licząc tutejszemu sądowi tem pewniej przedłożyc ileże w razie przeciwnym kupon na prośbę Felicyi Turlej za amortyzowany uznany będzie.

Lwów dnia 15 stycznia 1881.

(1786 2—3) **Edykt.**

L. 60105. C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany Sek. I. we Lwowie, ogłasza niniejszem, że w sprawie Ozyasza Zallel Menkesa przeciw Piotrowi i Ludwice Stachiewiczom i Karolowi Obmińskiemu pto 400 zł. z pn. dozwoloną została ts. uchwałą z dnia 23 lipca 1880 l. 30611 przymusowa publiczna sprzedaż;

a) prawa hypoteki dla sumy 5000 zł. w. a. na rzecz Karola Obmińskiego w stanie biernym III schedy dóbr Toustobaby z przyl. Korcowa i Zawadówka dom 446 pag. 442 nr. 36 on. zahypotekowanego;

b) renty dożywotniej 1000 zł. w. a. na właściwie sumy 10.000 złr. jako kapitału tę rentę dożywotnią reprezentującego na III schedzie dóbr Toustobaby z przyl. Korcowa i Zawadówka i prawach dla Karola Obmińskiego w stanie biernym tych dóbr, dom 446 pag. 447 nr. 41 on. i dom 261 pag 299 n. 62 on. hipotekowanych na rzecz Piotra i Ludwiki Stachiewiczów, intabulowanej na rzecz powyższej pretensyi 400 złr. w. a. Ozyasza Zallel Menkesa.

Licytacya powyższa odbędzie się na trzech terminach w urzędowej kancelaryi c. k. notaryusza Michała Morawieckiego, a to dnia 2 maja, 16 maja i 30 maja 1881 każdem razym o godzinie 10 przed południem.

Jako cenę wywołania wyżej poszczególnionych praw i sumy 5000 złr. Karola Obmińskiego z pn. ustanawia się wartość nominalną 5000 zł, tudzież sumy 10000 zł. małż. Piotra i Ludwiki Stachiewiczów, ustanawia się wartość nominalną 10000 zł. i licytacya ta odbędzie się w trzech terminach, na których pierwszych dwóch terminach prawa i sumy powyższe nie niżej ich ilości, przy trzecim zaś terminie prawa i sumy te poniżej ich, i za jaką bądź cenę sprzedane zostaną.

Każdy chęć kupna mający, obowiązany będzie przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi sądowej wadyum w wysokości 10% ceny wywołania a względnie okrągłą kwotę 1500 zł. w. a. w gotówce, w książeczkach galic. kasy oszczędności, lub w papierach państwowych, albo innych do lokowania kapitałów pupilarnych przydatnych wedle kursu dziennego.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w ts. registraturze, lub w kancelaryi c. k. notaryusza Michała Morawieckiego we Lwowie.

O czem się zawiadamia chęć kupienia mających, obydwie strony, tudzież następujących wierzycieli hipotecznych:

1. c. k. Prokuratoryę Skarbu w Lwowie;
2. galic. bank kredytowy we Lwowie na ręce dyrektora p. Edmunda Simona;
3. Altera Naumana w Monasterzyskach;
4. Mendla Bandlera w Monasterzyskach;
5. Karolinę Baurowicz;
6 Towarzystwo zaliczkowe dla rolnictwa i przemysłu rolniczego we Lwowie, a właściwie po rozwiązaniu tego towarzystwa, nieznajomych jego członków, do majątku jego prawa mających 7. jakoteż wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 31 maja 1880 prawa rzeczowe lub zastawu nabyli, lub którymby uchwała licytacyjna z jakichkolwiekbądź powodów doręczoną być nie mogła do rąk kuratora adw. Dr. Bielińskiego we Lwowie i przez edykta.

Lwów dnia 15 stycznia 1881.

(1965 2—3) **Edykt**

L. 454. C. k. sąd powiatowy w Mościskach podaje do ogólnej wiadomości, że na dniu 11 maja 1881 o 11 godzinie przed południem, odbędzie się w c. k. sądzie, publiczna sprzedaż realności pod lk. 206 w Trzcieńcu położonej do leżącej masy spadkowej po śp. Marcinie Serwatczak należącej na zaspokojenie pretensyi Sary Katz w kwocie 45 zł. w. a. z dołożeniem, że na tym terminie realność za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa i wywołalna wynosi 167 złr.: Zakład 16 złr. 70 ct. w. a.

Warunki licytacyi tudzież protokół zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w kancelaryi sądowej.

Mościska, dnia 20 lutego 1881.

(2293 3—3) **Edykt.**

L. 6635. Jakóba Marczewskiego z Ostrowa uznano marnotrawcą, kuratorem Kazimierz Borukało.

Bełz 3 stycznia 1881.

(2148 3—3) **Edykt.**

L. 5681. C. k. sąd powiatowy w Kutach ogłasza niniejszem, że w dniach 29 kwietnia, 31 maja i 30 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż realności, ciała tabularnego niestanowiącej, a dłużnika Józefa Migockiego własnej, w Kutach pod l. k. 1034 położonej, na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego 196 zł. z pn., a to przy pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową i wywoławczą 300 zł. w. a., przy trzecim terminie i niżej ceny.

Wadyum 30 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół zastawniczego opisania i oszacowania można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Kuty 28 grudnia 1880.

(2064 3—3) **Edykt.**

L 4008. C. k. sąd powiatowy w Brzostku ogłasza, że celem zaspokojenia 12 rat po 6 zł. i kwoty 56 złr. 47 ct. w. a. z pn. dłużnych przez Jana Składanowskiego c. k. uprz: galic. zakładowi kredytowemu włościańskiemu we Lwowie przeprowadzoną zostanie w tym sądzie egzekucyjna licytacya realności włościańskiej pod l. 58 i 59 w Skurowy położonej w dniach 27 kwietnia, 18 maja i 22 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 z rana.

Na pierwszych dwóch terminach realność ta sprzedaną zostanie za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim i poniżej ceny szacunkowej.

Cenę wywołania stanowi kwota 250 zł

Wadyum wynosi 25 zł. w. a.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania warunki licytacyjne przejrzeć można w t. s. registraturze.

Brzostek dnia 30 listopada 1880.

(2298 3—3) **Konkurs.**

L 608 Przy sądzie obwodowym w Tarnowie opróżnioną została posada pomocnika woźnych z roczną płacą 300 zł. w. a. i dodatkiem aktywalnym 25 pr. płacy.

Podanie o tą posadę w myśl rozporządzenia ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 l. 98 dz. u. p. ułożone, wnieść należy w czterech tygodniach od dnia 1 kwietnia 1881 licząc, do prezydyum c. k. sądu obwodowego w Tarnowie

Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Tarnów 23 marca 1881.

(2286 3—3) **Edykt.**

L. 9158. C. k. sąd powiatowy w Sniatynie podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi Jośla Beinischa w kwocie 134 złr. w. a. z pn. przeciw Hryćkowi Antoniuk wywalczonej odbędzie się w tutejszym sądzie, w dniach 5 maja, 9 czerwca i 14 lipca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna licytacya realności dłużnika pod l. k. 119 w Krasnostawcach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej

Cena szacunkowa wynosi 855 zł. w. a.

Wadyum 85 zł. w. a.

W razie gdyby realność ta na dwóch pierwszych terminach przynajmniej za cenę szacunkową sprzedaną nie została, w tedy spreda się ją na trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół opisania i oszacowania realności można przejrzeć w tutej. sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Sniatyn 5 marca 1881.

(2336 3—3) **Edykt.**

L. 13618. C. k. sąd powiatowy miej. deleg. Sek. II we Lwowie zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomych Józefa i Justynę Plakida, że pod dniem 20 października 1880 do l. 13618 wniósł zakład kredytowy włościański we Lwowie przeciw nim prośbę o egzekucyjną intabulacyę sumy 83 zł. 3 ct. w stanie biernym wykazu hip. l. 38 w Zboiskach na rzecz Zakładu, i że dla nich adwokat Dr. Skowroński z substytucyą adw. Dr. Goldberga kuratorem ustanowionym został.

Lwów dnia 28 października 1880.

(2229 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 2349. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach przeprowadzi w dniach 29 kwietnia, 30 maja i 4 lipca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczną przymusową sprzedaż relności włościańskiej pod lk. 22/3 w Sanoczanach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Jędrzeja Jakóbów własnej, celem wydobycia wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 100 zł.

Cena wywołania 450 zł.

Zakład 45 zł.

Na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za lub wyżej, zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.

Niżankowice, 12 sierpnia 1880.

(2324 3—3) **Edykt.**

L. 8478. C. k. sąd powiatowy przeprowadzi w dniach 1 maja, 1 czerwca i 30 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjną sprzedaż realności pod l. 408 i l. 19 w Mielcu położonych, ciała tabularnego niestanowiących, Antoniego Wałka własnych, na rzecz banku galic. dla handlu i przemysłu prawonabywcy kantoru hr. Reya o zapłacenie 250 zł. z pn.

Każda z realności będzie osobno sprzedaną.

Cena wywołania realności l. 408 jest 1300 zł., a realności l. 19 jest 200 zł.

Zakład dla pierwszej realności wynosi 130 zł., dla drugiej 20 zł.

Protokół opisania i oszacowania, oraz resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Brandt.

Mielec dnia 16 lutego 1881.

(2325 3—3) **Edykt.**

L. 8786. C. k. sąd powiatowy w Mielcu rozpisuje na zaspokojenie 13 rat po 12 złr. i resztującego kapitału 119 zł. 91 ct. zakładu kred. włościańskiego przymusową sprzedaż realności pod l. 19 w Borowej, Małgorzaty Majowej własnej, na 25 kwietnia, 30 maja i 4 lipca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 400 zł.

Wadyum 40 zł.

Resztę warunków i protokół opisania przejrzeć można w registraturze.

Mielec dnia 19 lutego 1881.

(2308 3—3) **Edykt.**

L. 344. C. k. sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Jakowowi Nogaczowi pto. 200 zł. w. a. z pn. przedsięweźmie przymusową publiczną licytacyę realności włościańskiej pod l. k. 185 w Borkonowie w dniach 20 kwietnia, 19 maja i 22 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowem.

Cena wywołania 800 zł.

Wadyum 80 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Wiśniowczyk dnia 18 lutego 1881.

(2309 3—3) **Edykt.**

L. 342. C. k. sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie galic. zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Jakóbowi i Anastazyi Janusiemiczów, tudzież Piotrowi Janusiewicz pto. 406 zł. w. a. z pn. przedsięweźmie przymusową publiczną licytacyę realności włościańskiej pod l. k. 78 i 110 w Wiśniowczyku w dniach 20 kwietnia, 19 maja i 20 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowem.

Cena wywołania 1300 zł.

Wadyum 130 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Wiśniowczyk dnia 18 lutego 1881.

(2305 3—3) **Edykt.**

L. 3499. C. k. sąd powiatowy Radłowski przedsięweźmie dnia 21 kwietnia, 24 maja i 21 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano publiczną sprzedaż realności Jana Zawady w Borzęcinie na rzecz gal. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie pto 400 zł.

Cena szacunkowa 800 zł.

Zakład 80 zł.

Reszta warunków i akt opisania są do przejrzenia w registraturze.

Radłów dnia 20 stycznia 1881 r.

(2310 3—3) **Edykt.**

L. 343. C. k. sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie galic. zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Mykiecie i Naści Kowalom pto 200 zł. w. a. z pn. przedsięweźmie przymusową publiczną licytacyę realności włościańskiej pod l. k. 179 w Borkanowie w dniach 29 kwietnia, 20 maja i 21 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowem.

Cena wywołania 400 zł.

Wadyum 40 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej regisraturze.

Wiśniowczyk dnia 18 lutego 1881.

(2321 3—3) **Edykt.**

L. 2596. C. k. sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia nieobecnych i z miejsca pobytu niewiadomych Marcina Mruka, Ludwika Mruka i Katarzynę Mrukową, że przeciwko nim Dyrekcya zakładu kredytowego włościańskiego wniosła podania mandatowe do l. 2596 o zapłatę 12 rat po 9 zł. i reszty kapitału 47 zł. 25 ct. w. a. z pn., które do rozprawy sumarycznej z terminem na dzień 22 kwietnia b. r. o godzinie 9 rano zadekretowane zostało, że dla nich, ustanowiono kuratorem adwokata Dr. Czesława Sleczkowskiego, któremu winni dostarczyć wszelkich środków obrony lub o zamianowaniu innego pełnomocnika tutejszy sąd zawiadomić.

C. k. sąd powiatowy.

Gorlice dnia 22 lutego 1881.

(2332 3—3) **Edykt.**

L. 50067. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że uchwałą z daty dzisiejszej dozwolono na rzecz Salomona Ber Berger jako prawonabywcy Karoliny Keszki, celem zaspokojenia kwoty 650 złr. w. a. z 6 prc. odsetkami od 5 listopada 1874 i kosztami 9 złr. 87 ct., 11 złr. 87 ct., 10 złr., 6 złr. 45 ct., 5 złr. 8 ct., 4 złr., 7 złr., 14 złr. 33 ct. już przyznanemi, tudzież kosztami obecnego podania w kwocie 8 złr. 76 ct. a. w. po otrąceniu jednakże kwoty 128 złr. 87 ct. na poczet powyższej pretensyi już zapłaconej, przymusową sprzedaż następujących na imię Antoniny Derza w stanie biernym dóbr Mielniki zaintabulowanych sum jako to: 1) sumy 300 złr. i 150 złr. z pn. Dom. 494 p. 222 n. 4 i 61 on. 2) sumy 350 złr. z pn. tamże pag. 224 n. 12, 37 & 55 on. 3) sumy 350 złr. z pn. tamże p. 224 n. 13, 27, 46 & 54 on. 4) sumy 260 złr. z pn. tamże pag. 226 n. 14 & 53 on. 5) sumy 500 złr. z pn. tamże p. 226 n. 19, 44 & 66 on. 6) sumy 100 złr. z pn. tamże pag. 224 n. 20 & 50 on. 7) sumy 350 złr. z pn. tamże pag. 225 n. 24 & 57 on. 8) sumy 2240 złr. z pn. tamże pag. 225 n. 26 & 48 on. 9) sumy 158 złr. z pn. tamże pag. 225 n. 30 & 58 on. 10) sumy 70 złr. z pn. tamże pag. 228 n. 42, 45 & 52 on. i wykonanie tej licytacyi p. Notaryuszowi Samuelowi Kwaśnickiemu na 2 terminach dnia 2 maja 1881 i 31 maja 1881 o godzinie 10 przed południem poruczono.

Warunki licytacyjne jakoteż ekstrakt tabularny powyższych sum znajdują się u tegoż notaryusza.

O tem zawiadamia się wszystkich tych wierzycieli, którzyby do Tabuli po dniu 3 listopada 1880 weszli, lub którymby uchwała licytacyjna wcześnie lub wcale doręczoną być nie mogła, do rąk kuratora adwokata Dr. Gajewskiego.

Z c. k. sądu kraj. jako handlowego.

Lwów dnia 11 grudnia 1880.

(2343 3—3) **Konkurs.**

L. 1180. Przy c. k. sądzie powiatowym w Wiśniczu opróżnioną jest posada adjunkta sądowego IX randze.

Ubiegający się o tę lub podobną przy innym sądzie powiatowym opróżnić się mogącą posadę, mają w przeciągu 14 dni wnieść podania w drodze przepisanej do Prezydyum c. k. sądu krajowego w Krakowie.

Prezydyum c. k. sądu krajowego.

Kraków dnia 28 marca 1881.

(2352 3—3) **Edykt.**

L. 47865. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszem wiadomo czyni, że w masie konkursowej firmy upadłej Urich & Mahl, tudzież w masach konkursowych Abrahama Uricha i Dawida Mahl do likwidacyi dodatkowo zgłoszonej pretensyi Emila Leo w kwocie 465 M. 90 fen. z pn. tudzież do rozprawy i powzięcia uchwały co do ofiarowanej przez krydataryuszów ugody przymusowej termin na dzień 28 kwietnia 1881 o godzinie 10 przed południem wyznaczonym został.

O czem się wierzycieli z tym zawiadamia dodatkiem, że odnośne wnioski krydataryuszów u zarządcy masy adwokata Dr. Schaffa do przejrzenia są złożone.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 22 marca 1881.

(2347 3—3) **Edykt.**

L. 4643. Dnia 29 kwietnia 1881 i dnia 31 maja 1881 każdym razem o godzinie 9 rano, odbędzie się w sprawie egzekucyjnej Jana Kuryj przeciw masie nieobjętej Onufrego Terleckiego i przeciw Rozalii Terleckiej pto. 133 złr. w. a. z pn. w sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż gruntu pod l. k. 131 w Chyrowie dłużników własnego, ciała tabularnego niestanowiącego.

Cena szacunkowa i wywołania 200 zł.

Wadyum 20 złr.; sprzedaż na obu tych terminach nastąpi tylko wyżej lub za cenę szacunkową.

Reszta warunków służy do przeglądu w sądzie.

C. k. sąd powiatowy.

Starasól dnia 10 marca 1881.

(2344 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 248. C. k. sąd powiatowy w Birczy rozpisuje celem ściągnienia wierzytelności Lwowskiego Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Onufremu Gelaczykowi w kwocie 100 złr. w. a. z pn. wywalczonej publiczną sprzedaż realności pod l. k. 112 w Uluczu Onufrego Gelaczyka ciała tabularnego niestanowiącej w trzech na dzień 27 kwietnia, 25 maja i 30 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10tej z rana wyznaczonych terminach, przy trzecim terminie także niżej ceny wywołania 400 złr.

Zakład wynosi 40 złr.

Reszta warunków licytacyjnych może być przejrzaną w c. k. sądzie.

Bircza 15 lutego 1881.

(1781 3—3) **Edykt.**

L. 6744. C. k. sąd krajowy we Lwowie czyni wiadomo, że na zaspokojenie sumy wekslowej 500 zł. w. a. z odsetkami po 6 pr. od 26 maja 1867 bieżącemi, kosztów sporu 13 zł. 60 ct. w. a. i 6 zł. 22 ct. w. a. i kosztów egzekucyjnych 16 zł. 86 ct. w. a. i 17 zł. 1 ct. w. a. przez Abrahama Menkes przeciw masie spadkowej Wiktora Rodakowskiego i przeciw Zygmuntowi Rodakowskiemu wywalczonej, przymusową publiczną spraedaż tej części sumy 3150 zł. w. a. w stanie biernym dóbr Nikłowice z p rzyległościami, ut Dom. 307 pag. 258 n. 62 on. ciężącej, w której takowa jeszcze na rzecz Zygmunta Rodakowskiego jest intabulowaną, dozwoloną została, którato publiczna sprzedaż w tutejszym sądzie w dwóch terminach, a to w dniu 22 kwietnia, i 19 maja 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem przedsięwziętą zostanie z tem, że rzeczona częś sumy na tych terminach tylko wyżej ceny wywołania 2150 złi w. a. wynoszącej, lub za takową sprzedaną będzie.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 1 listopada 1880 prawe hipoteki na powyższej części wspomnionej sumy uzyskali, lub którymby uchwała licytacyą dozwalająca z jakiegokolwiekbądź powodu wcześnie przed terminem, lub w cale doręczoną być nie mogła, ustanawia się kuratorem adwokata Dra Balko.

Z e. k. sądu krajowego j. handlowego.

Lwów dnia 20 lutego 1881.

(1853 3—3) **Edykt.**

L. 9665. C. k. sąd powiatowy w Ropczycach podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności Galicyjskiego Zakładu kredytowego Ziemskiego w Krakowie w kwocie 300 zł. w. a. z pn. odbędzie się w tutejskym sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 60 star. 104 now. w Olechowy położonej dłużnika Jędrzeja Rzemienia własnej przedmiotem ksiąg gruntowych niebędącej, w trzech terminach dnia 16 maja, dnia 20 czerwca, i dnia 18 lipca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano.

Na pierwszych dwóch terminach realność powyższa sprzedaną zostanie tylko za cenę szacunkową lub wyżej, na trzecim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej, lecz tylko za taką cenę, któraby się równała wszystkim długom na tejże realności ciążącym.

Gdyby realność ta na trzecim terminie nie mogła być sprzedaną natedy do ułożenia warunków lżejszych licytacyjnych, way znacza się czwarty termin na dzien 18 lipca 1881 godz. 4 po południu.

Cenę wywołania stanowi kwota 720 zł. w. a. jako wartość powyższej realności przy braniu pożyczki przyjęta.

Wadyum wynosi 72 zł. w. a.

Akt zajęcia i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.

Dla wierzycieli niewiadomych ustanawia się kuratora w osobie p. Karola Kesslera w Ropczycach.

Ropczyce 22 stycznia 1881.

(1803 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 17881 W c. k. sądzie powiatowym w Stryju odbędzie się dnia 12 maja dnia 23 czerwca i dnia 28 lipca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano sprzedaż 9/15 części realności l. 43 na Lanach w Stryju Salamona Goldberga własnych, wedle Dom. V pag. 169, ciało tabularne stanowiących na zaspokojenie wywalczonej pretensyi przez Józefa Lauterbacha w kwocie 1400 zł. w. a. z przyn.

Cena wywołania 1124 zł. 67 ct. w. a.

Zakład w ogrąglej sumie 114 zł. w. a.

Bliższe warunki leżą w tusądowej registraturze do przejrzenia.

Stryj dnia 9 lutego 1881.

(1983 3—3) **Edykt.**

L. 48590. C. k. sąd krajowy cywilny we Lwowie zawiadamia niniejszym Józefa Furdę i Maryę Furda, których miejsce pobytu obecnego jest niewiadomem, iż celem doręczenia im tus. uchwały tabularnej z dnia 5 czerwca 1880 l. 13613 w sprawie Izraela Poltuwera o wykreślenie sumy wekslowej 200 złr. konw. z pn. ustanowiono im kuratora w osobie adwokata Dr. T. Skałkowskiego we Lwowie.

Poleca się tedy im, by sądowi tutejszemu donieśli o swem obecnem miejscu pobytu, albo by znieśli się ze swym kuratorem celem obrony swych praw.

Lwów dnia 6 listopada 1880.

(1724 3—3) **Edykt.**

L. 1385. C. k. sąd powiatowy w Medenicach podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Michałowi Głowiak o 457 zł. w miejsce zmarłego Aleksandra Jurkiewicza ustanowiono Jana Krużlewskiego w Medenicach kuratorem dla niewiadomych wierzycieli.

Medenice dnia 10 lutego 1881.

(1854 3—3) **Edykt.**

L. 7298. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie wzywa nieobecną Olenę Hockowę, aby się do jednego roku do spadku po zmarłym w Szklarach 30 maja 1880 Teodorze Hocko zgłosiła, gdyż w przeciwnym razie postępowanie spadkowe z kuratorem Waniem Hockiem przeprowadzone będzie.

Rymanów 20 grudnia 1880.

(2388 1—3) **Edykt.**

L. 1524. C. k. sąd powiatowy w Obertynie oznajmia, że Józef Baranowski z Obertyna uchwałą c. k. sądu obwodowego w Kołomyi z 10 marca 1881 l. 2258 za marnotrawcę jest uznany, a dla osoby i majątku jego Jędrzej Rybiński z Obertyna za kuratora ustanowiony.

Obertyn dnia 25 marca 1881.

(2389 1—3) **Edykt.**

L. 1575. C. k. sąd powiatowy w Obertynie oznajmia, że Iwan Semczuk z Obertyna uchwałą c. k. sądu obwodowego w Kołomyi z 17 marca 1881 l. 2493 za marnotrawcę został uznany i temuż Mikołsja Samczuka z Obertyna za kuratora ustanowiono.

Obertyn dnia 25 marca 1881.

(2401 1—3) **Edykt.**

L. 9869. C. k. sąd powiatowy w Buczaczu ogłasza, że dnia 29 kwietnia 1881 9 czerwca 1881 i 13 lipca 1881 o godzinie 10 rano, nastąpi licytacya nietabularnej realności pod l. $17^3/_4$ w Buczaczu Teodora i Maryi Kupczyńskich własnej, celem ściągnięcia pretensyi towarzystwa zaliczkowego tutejszego 100 złr. w. a. z pn.

Realność sprzedaną będzie na pierwszych dwóch terminach tylko za, lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim za jakąkolwiek cenę.

Cena szacunkowa i wywołania jest 400 złr.

Wadyum 10 złr.

Protokół opisania i oszacowania tudzież resztę warunków licytacyjnych w tutejszej registraturze można przejrzeć.

Buczacz 19 lutego 1881.

(2412 1—3) **Edykt.**

L. 10973. C. k. sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż w skutek podania Dyrekcyi gal. towarzystwa kredytowego ziemskiego z dnia 4 stycznia 1881 Dl. 323 dozwoloną została uchwałą z dnia 22 stycznia 1881 l. 323 na zaspokojenie pretensyi tegoż towarzystwa w kwocie 7500 złr. w. a. z pn. egzekucyjna sprzedaż dóbr Hucisko czyli Hucisko Jawornickie pretensyi tej za hipotekę służących, własność Augusta Golieska stanowiących.

Powyższa uchwała doręcza się z miejsca pobytu niewiadomemu Augustowi Goliesko, do rąk równocześnie w osobie adw. Dr. Zukotyńskiego z zastępstwem adw. Dr. Zminkowskiego, ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem tegoż Augusta Goliesko, aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora, lub też w sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosił, i celem przestrzegania swoich praw, stosownych środków użył, ileże z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypisać będzie musiał.

Lwów dnia 19 marca 1881.

(2295) **Edykt.**

L. 1436. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Kołomyi podaje do wiadomości, że do rejestru handlowego dla spółek handlowych firma Mojżesza Weissmana i Aby Mühlsteina od wyrobu wódki i wypasu bydła w Chocimirzu wciągniętą została.

Właścicielami tej firmy są: Mojżesz Weissmann w Chocimirzu i Aba Mühlstein w Kałuszu mieszkający, którzy obydwaj razem firmę te mają prawo podpisywać.

Kołomyja 17 lutego 1881.

(2160 1—3) **Edykt.**

L. 8935. C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego we w kwocie 375 zł. w. a. z 15 prc. od dnia 27 lipca 1875 bieżącemi odsetkami zwłoki kosztami egzekucyjnemi 11 zł. 7 ct., 7 zł. 2 ct, 13 zł. 8 ct. 104 zł. 18 ct. a. w. tudzież kosztami obecnie w umiarkowanej kwocie 5 zł. 36 ct. a. w. przyznanemi przeprowadzi publiczną licytacyę $^1/_6$ części realności pod l. k. $226^4/_4$ i $^1/_6$ części realności pod l. k. $312^4/_4$ we Lwowie położonych, do Franciszki Charobowej a względnie wedle dekretu dziedzictwa z dnia 4 stycznia 1871 l. 62721 do jej spadkobierców Grzegorza Charoby, Tomasza Kozaczewskiego, Józefa Kozaczewskiego i Franciszka Charoby należących a to na jednym terminie t. j. d. 4 maja 1881 o godzinie 10 przed południem w biurze c k. sekretarza Rady Oswalda Mochnackiego, na którym terminie powyższe części realności nawet niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiekbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedane będą.

Cenę wywołania $^1/_6$ części realności l.k. $226^4/_4$ stanowi cena szacunkowa 594 zł. 96 ct. zaś $^1/_6$ części realności l. k. $312^4/_4$ kwota szacunkowa 1173 zł. $36^1/_2$ ct. w. a.

Wadyum wynosi co do $^1/_6$ części realności l. k. $226^4/_4$ kwotę 30 zł. a. w. co do $^1/_6$ części l. k. $312^4/_4$ kwotę 59 zł. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciągi tabularne można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze lub przy terminie.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamiamy strony i wiadomych wierzycieli do rąk własnych, niewiadomych zaś i tych, którzyby po dniu 26 października 1880 prawa rzeczowe na sprzedać się mających częściach realności nabyli, lub którymby uchwała, lub późniejsze z jakiegokolwiekbądz powodu doręczone być nie mogły do rąk ustanowionego uchwałą dnia 13 listopada 1870 l. 49658 ustanowionego kuratora p. adwokata dr. Schrenzla i obecnym edyktem.

Lwów dnia 5 marca 1881.

(2383 1—3) **Konkurs** L. 156.

Niniejszym ogłasza się konkurs na następujące posady nauczycielskie przy szkołach w Brzeżańskim szkolnym okręgu a mianowicie:

1 W powiecie Brzeżańskim:

a) Przy szkołach etatowych jednoklasowych w Ceniowie, Kurzanach, i w Wybudowie z roczną płacą 300 zł. w. a. i wolnem pomieszkaniem.

b) Przy szkołach filialnych w Horodyszczu, Helenkowie, i w Olchowcach z roczną płacą 250 zł. i wolnem pomieszkaniem.

2 W powiecie Podhajeckim:

a) Przy szkołach etatowych jednoklasowych w Beckersdorfie, (z językiem wykładowym niemieckim) w Horożance, Jzczkowice, Siemichowcach, Wierzbowie, i w Zawałowie z roczną płacą 300 zł. w. a. i wolnem pomieszkaniem.

Prawo prezentowania wykonuje wszędzie Rada szkolna miejscowa.

Ubiegający się o te posady mają wnieść podania zaopatrzone w dowody klasyfikacyjne i służbowe za pośrednictwem swych władz przełożonych do tutejszej Rady szkolnej okręgowej w przeciągu sześciu tygodni od pierwszego umieszczenia niniejszego ogłoszenia w dzienniku urzędowym.

Z Rady szkolnej okręgowej.

Brzeżany dnia 13 marca 1881.

(1723 1—3) **Edykt.**

L. 1384. C. k. sąd powiatowy w Medenicach podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Stanisławowi i Feśce Hrywnakom o 196 zł. w miejsce zmarłego Aleksandra Jurkiewicza ustanowiono Jana Kruźlewskiego w Medenicach kuratorem dla niewiadomych wierzycieli.

Medenice dnia 10 lutego 1881.

(1723 1—3) **Edykt.**

L. 1386. C. k. sąd powiatowy w Medenicach podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Onyszkowi vel Onufremu i Nastce Kosteckim o 294 zł. w miejsce zmarłego kuratora Aleksandra Jurkiewicza ustanowiono Jana Kruźlewskiego kuratorem dla niewiadomych wierzycieli.

Medenice dnia 10 lutego 1881.

(2123 1—3) **Edykt.**

L. 1754. C. k. sąd powiatowy w Kossowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Dawida Eltisa w kwocie 1225 zł. z pn. odbędzie się w zabudowaniu sądowem w dniach 5 maja, i 8 czerwca 1881, każdym razem o 9 godzinie przed południem przymusowa sprzedaż realności Gedalega i Majera Ratów pod l. kons. 193 i 194 w Kossowie położonej pod następującymi warunkami:

1. Cena wywołania wynosi 6710 zł. a zakład 671 zł.

2. Jeżeliby wzmiankowana realność przy powyższych terminach wyżej lub za cenę szacunkową sprzedaną nie została, wyznacza się termin do ustanowienia warunków ułatwiających na 8 lipca 1881 o 10 godzinie rano.

Resztę warunków i akt oszacowania można przejrzeć w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Kossów 17 lutego 1881.

(2396) **Obwieszczenie.**

L. 3061. Którem wszystkich wierzycieli masy konkursowej Czarny Meyer się uwiadamia, że projekt podziału masy przedłożony został, który u komisarza konkursowego lub u zawiadowcy masy przejrzany lub w odpisie podjęty być może, że przeciw temu projektowi mogą być zarzuty do 9go kwietnia 1881 wniesione, względem których odbędzie się rozprawa na dniu 22 kwietnia 1881 o godzinie 9tej z rana przed komisarzem konkursowym, poczem nastąpi ustalenie podziału masy.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor dnia 12 marca 1881.

(2407) **Ogłoszenie.**

L. 455. Ze strony komisyi dla zakładania ksiąg hipotecznych z c. k. sądu powiatowego w Zborowie wydzielonej, wyznacza się do rozpoczęcia dochodzeń miejscowych w celu założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Sławna termin na dzień 27 kwietnia 1881 o godzinie 9 przed południem, na którym każdy, kto ma interes w zbadaniu stosunków posiadania zgłosić się i wszystko, cokolwiek dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna, przytoczyć może.

C. k. sąd powiatowy.

Zborów dnia 24 lutego 1881.

(2379) **Obwieszczenie.**

L. 4781. W Imieniu Jego Cesarskiej Mości! C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§. 489 i 493 spr. kar. i §. 37 u. p., że treść artykułu umieszczonego w numerze 69 czasopisma „Gazety Narodowej“ z dnia 25 marca 1881 pod napisem: „Paryż dnia 21 marca“ w ustępie: „Dziennik Citojen także“ do słów: „ministrów prokuratorów“ zawiera znamiona występku z §. 305 zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów dnia 28 marca 1881.

Doniesienia prywatne.

(2359 2—3) L. 2743.

Przedłużenie terminu konkursu.

Rada gminna na posiedzeniu z dnia 24 marca b. r. uchwaliła rozpisany pod dniem 10 lutego b. r. konkurs na posadę inspektora policyi w Kołomyi przedłużyć na miesiąc.

Zwierzchność miasta.

Kołomyja, 25 marca 1880.

L. 297 (2342 3—3)

Ogłoszenie.

W celu nadania opróżnionego stypendyum jednemu uczniowi ubogiego mieszczanina z Bełza wyznania chrześciańskiego uczęszczającego, publicznie do szkół średnich w rocznej kwocie 60 zł. w. a. od II półrocza 1880|81 rozpisuje się konkurs.

Każdy uczeń ubiegający się o tę stypendyum ma wnieść podanie Dyrektoryatu dotyczących szkół publicznych i załączyć świadectwo szkolne, świadectwo ubóstwa i metrykę chrztu najdalej do 30 kwietnia 1881.

Zwierzchność gminna

Bełz dnia 21 marca 1881.

L. 288. (2416)

Ogłoszenie.

Ponieważ walne zwyczajne zgromadzenie na dniu 23go lutego b. r. dla braku kompletu członków względem uchwały ustępu trzeciego porządku dziennego o zmianę §§ 1, 11, 24, 25, 26. 27, 35, 36 i 85 statutu w myśl § 46 statutu do skutku nie przyszło i z powodu nagłej potrzeby, zaprasza się powtórnie na

Nadzwyczajne walne

Zgromadzenie

Członków Towarzystwa kredytowego dla rolnictwa, handlu, przemysłu i rękodzielnictwa w Busku Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką, które odbędzie się dnia **12 kwietnia 1881** o godzinie 3 po południu w Busku w lokalnościach Dyrekcyi, na które szanownych członków zaprasza się.

Porządek dzienny:

Zmiana §§ 1, 11, 24, 25, 26, 27, 35, 36 i 85 statutu.

Busk, dnia 1 marca 1881.

Rada zawiadowcza, Towarzystwo kredytowe dla rolnictwa, handlu, przemysłu i rękodzielnictwa w Busku Stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Bazyli Wanio prezes — **Jan Reichert** sekretarz

Dyrekcya

Isak Leib Goldberg dyrektor — **Jukim Biller** kasyer

Geschäfts-Bericht 1880.

Des Credit-Vereines der Firma **„Towarzystwo Kredytowe Stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką“** in

Zł. 11. **Neu-Jariczów.** 2316)

	Gebahrungs-Ausweis	Einnahme fl.	Einnahme kr.	Ausgabe fl.	Ausgabe kr.
1	Cassa Vorrath mit Ende 1879	228	$51^1/_2$	—	—
2	Beitrittstaxen von 132 Mitglieder	205	50	—	—
3	Mitglieder Einlagen	8154	28	—	—
4	Spär Einlagen	15473	—	14272	—
5	Rathenzahlungs Conto	13548	57	23795	32
6	Zinsen und Verzugs-Zinsen	2466	87	351	74
7	Beitrag zu Kanzeleispesen	132	$68^1/_2$	—	—
8	Spesen	—	—	135	6
9	Für Mobel	—	—	45	41
10	Dividende pro 1879	—	—	121	$25^1/_2$
11	Salair an die Dierektionsmitglieder	—	—	714	$43^1/_2$
	Cassa Stand mit Ende Dezember 1880	—	—	774	20
	Summa	40209	42	40209	42

	Bilanz Conto	Pasiwa fl	Pasiwa kr.	Activa fl.	Activa kr.
1	Mitglieder Einlagen	10741	85	—	—
2	Spar Einlagen	5103	—	—	—
3	Zu zahlende Zinsen	41	81	37	95
4	Voreingehobene Zinsen pro 1881	589	72	—	—
5	Rückständige Zinsen und Verzugs-Zinsen	—	—	205	$47^1/_2$
6	Saldostand	—	—	16921	16
7	Caution des Cassiers	500	—	—	—
8	Werthpapiere	—	—	50	—
9	$^1/_4$ Theil der Gründungskostenaufweitern-Rechnung	—	—	57	80
10	Vorausbezahlter Mithzins	—	—	60	—
11	Möbel nach Abschlag 10 proc. Abschreibung	—	—	277	64
12	Salairs Abschlag pro 1881	—	—	177	75
13	Reservefond pro 1879	21	$38^1/_2$	—	—
14	Von unvertheilbaren Dividenden	—	41	—	—
15	Beitritstaxen pro 1880 zum Reservefond	205	50	—	—
16	Vom Reingewinst	349	94	—	—
17	Dividende laut 14 perc.	1008	36	—	—
	Cassa Stand	—	—	774	20
	Summa	18561	$97^1/_2$	18561	$97^1/_2$

Mit Ende 1879 bestand der Verein aus 139 Mitgliedern, im Laufe des Jahres 1880 sind beigetreten 137 Mitglieder, ausgetreten und gestorben sind 7 mit den zu behebenden Geschäfts-Antheilen pr. 3020 öst. Währ. Es verbleiben somit pro Ende 1880 — 269 Mitgliedern.

Jaryczów den 17 Februar 1881.

H. Handelsmann m. p., Direktor. — **Abisch Kelblein,** Kassier.

Mit den haupt-Directions und hilfsbüchern conform befunden.

Jaryczów den 28 Februar 1881.

Rada zawiadowcza Towarzystwa kredytowego w Jaryczowie nowym, Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką

Ire Jagid m. p., w. Präses. — **Kassiel Billet** m. p., Sekretär.

Von Seite der unterm 7 März 1881 abgehaltenen General-Versammlung wurde obiger Rechnungs-Abschluss-Bilnaz vollinhaltlich genehmigt und der Direktion das Absolutorium ertheilt.

Aron Blük m. p., Vorsitzender. — **J. Fried** m. p., Sekretär.

Z drukarni W. A. Szyjkowskiego pod zarządem J. [illegible] … c. k. uprzyw. [illegible]